

KONAN

DIVLJI MĀČ SIMERIJE

KNJIGA 3

PO ROMANIMA

Roberta Ervina Hauarda

Prvo objavljanje od oktobra 1975. do juna 1977.

NASLOV ORIGINALA

Savage Sword Of Conan #08/11/12/14-19

© 2011 Conan Properties International LLC ("CPI"). Used with permission.
CONAN, CONAN THE BARBARIAN, HYBORIA, THE SAVAGE SWORD OF
CONAN and related logos, names and character likenesses thereof are
trademarks or registered trademarks of CPI. All rights reserved. ROBERT E.
HOWARD is a trademark or registered trademark of Robert E. Howard
Properties Inc. Used with permission. All Rights Reserved. Used under licence
through Panini S.p.A., Italy.

COPYRIGHT ZA SRPSKI PREVOD

© 2011 Darkwood

IZDAVAČ

Darkwood d.o.o., Beograd
e-mail: info@darkwood.co.rs
www.darkwood.co.rs
011/ 2622-867
063/ 6465-755

GLAVNI UREDNIK

Slobodan Jović

SARADNIK

Vladimir Ćuk

PREVOD

Sergej Karov, Mirko Jakovljević, Ivan Jovanović

LEKTURA

Marijana Mahač

DIZAJN

Melina Mikulić

DIZAJN PRILAGODIO

Vuk Popadić

PRELOM I PRIPREMA ZA ŠTAMPU

Zlatko Milenković, Dejan Đoković

UREDNIK

Vladimir Tadić

ŠTIMPA I POVEZ

Rotografika, Subotica

CIP - katalogizacija u publikaciji
Narodna biblioteka Srbije, Beograd

ISBN SBN 978-86-6163-048-4

COBISS.SR-ID 188007436

KONAN

DIVLJI MAC SIMERIJE

DARKWOOD

Sadržaj

Konan Varvarin – Divlji mač Simerije.....	7
Mač i magija.....	11
Robert Ervin Hauard – čovek izgubljenog vremena.....	12

I Poglavlje

ORIGINALNO OBJAVLJENO U:
The Savage Sword of Conan the Barbarian #08,
oktobar 1975.

Pesma smrti Konana Simerijanca/ The Death Song of Conan the Cimmerian	20
.....	
TEKST: Roj Tomas po pesmi Lina Kartera	
CRTEŽ: Džes Džodloman	

II Poglavlje

ORIGINALNO OBJAVLJENO U:
The Savage Sword of Conan the Barbarian #08,
oktobar 1975.

Boćica večnosti/ The Forever Phial.....	31
.....	
TEKST: Roj Tomas	
CRTEŽ: Tim Konrad	

III Poglavlje

ORIGINALNO OBJAVLJENO U:
Giant-size Conan the Barbarian #11,
april 1976.

Prebivalište prokletih/ The Abode of The Damned	43
.....	
TEKST: Roj Tomas	
CRTEŽ: Džon Bjusema i Jong Montano	

III Poglavlje

ORIGINALNO OBJAVLJENO U:
Giant-size Conan the Barbarian #12
jun 1976.

Kletva Grimiznog zamka/ The Haunters of Castle Crimson.....	95
.....	
TEKST: Roj Tomas	
CRTEŽ: Džon Bjusema i Alfredo Alkala	

IV Poglavlje

ORIGINALNO OBJAVLJENO U:
Giant-size Conan the Barbarian #14,
septembar 1976.

Senke u Zambuli/ Shadows in Zamboula.....	145
.....	
TEKST: Roj Tomas	
CRTEŽ: Nil Adams	

V Poglavlje

ORIGINALNO OBJAVLJENO U:
Giant-size Conan the Barbarian #15,
oktobar 1976.

Ljudi Crnog kruga/
The Devil in Iron 187

TEKST: Roj Tomas
CRTEŽ: Džon Bjusema i Alfredo Alkala

VI Poglavlje

ORIGINALNO OBJAVLJENO U:
The Savage Sword of Conan the Barbarian #16,
novembar 1976.

Ljudi Crnog kruga/
People of the Black Circle 229

TEKST: Roj Tomas
CRTEŽ: Džon Bjusema i Alfredo Alkala

VII Poglavlje

ORIGINALNO OBJAVLJENO U:
The Savage Sword of Conan the Barbarian #17,
februar 1977.

Ljudi Crnog kruga: Ka Jimši/
On to Yimsha 257

TEKST: Roj Tomas
CRTEŽ: Džon Bjusema i Alfredo Alkala

VIII Poglavlje

ORIGINALNO OBJAVLJENO U:
Conan the Barbarian annual #18,
april 1977.

Ljudi Crnog kruga: Bitka kod kula/
The Battle of the Towers 285

TEKST: Roj Tomas
CRTEŽ: Džon Bjusema i Alfredo Alkala

IX Poglavlje

ORIGINALNO OBJAVLJENO U:
Conan the Barbarian annual #19
jun 1977.

Ljudi Crnog kruga: Osveta u Vendiji/
Vengeance In Vendhya 321

TEKST: Roj Tomas
CRTEŽ: Džon Bjusema i Alfredo Alkala

Konanov put kroz strip 355

Naslovница
The Savage Sword of Conan the Barbarian #13 358

Konan Varvarin

– DIVLJI MAČ SIMERIJE –

„Tu stiže Konan Simerijanac,
crnokos, smrknuta pogleda,
s mačem u ruci;
losov, pljačkaš, ubica,
čovek ogromne sete i ogromne radosti,
da svojim u sandale obuvenim stopalima
gazi draguljima optočena prestolja Zemlje.“

Robert E. Huard, „The Phoenix on the Sword“, 1932.

Rođen na bojnom polju...

Došao je iz Simerije, ali je nastao u bezgraničnoj mašti Roberta Ervina Huarda. Godine 1932. prvi put se zvanično pojavljuje na stranicama *Weird Talesa*, palpmagickog časopisa koji je objavljivao fantastične i avanturističke priče raznih junaka. Bio je prepoznatljiv i prihvaćen od samog početka, a njegova popularnost s nadolazećim decenijama, pa sve do današnjih dana, samo je rasla. Od priča koje su se pojavljivale u jeftinim časopisima krenule su da se štampaju knjige, crtaju stripovi, snimaju filmovi, televizijske serije i animirani filmovi, prave kompjuterske i društvene igre. Uz Tarzana, Drakulu, Šerloka Holmsa i King Konga, postao je jedna od najprepoznatljivijih ikona moderne pop-kulture. U svom vremenu, hiljade godina pre nastanka sveta kakvog znamo, bio je pljačkaš, ratnik, neustrašivi vojskovođa i na kraju kralj. Kao kralj, opisan je kao visok čovek, moćnih ramena i širokih grudi, s nabijenim vratom i mišićavim udovima. Bio je ogrnut svilom i kadifom, sa zlatnim lavovima Akvilonije utisnutim u kraljevski oklop i krunom Akvilonije na crnoj kosi. Ali mač koji je držao uvek pored sebe izgledao je mnogo prirodnije od kraljevske opreme. Ispod namrštenih obrva sevale su vulkanske plave oči, kao da iza njih gori neka tajanstvena vatra. Njegovo mračno, skoro zlokobno lice bilo je lice velikog ratnika. Sva kraljevska odora nije mogla sakriti njegove pokrete, koji su u svakom trenutku odavali snagu ratnika koji samo čeka da uskoči u samo srce borbe. Ovo je priča o varvarinu iz Simerije, u kome je tekla krv legendarnih Atlantiđana, o ratniku koji je pokorio kraljevstva, o čoveku koji je postao kralj. Ovo je priča o Konanu.

Najveći junak hiborijanskog doba nije bio neki Hiborijanac, već čovek koji je došao s nemilosrdnog severa, iz zemlje koja je davala najveće ratnike – Simerije. Bio je to Konan Varvarin, rođen na snežnom, vetrom opustošenom bojnom polju, dok je njegov otac, kovač, vodio bitku protiv hordi krvožednih ratnika iz Vanahajma. Od malih nogu, kao i svi simerijanski dečaci, Konan je pripreman da bude ratnik, ali je, za razliku od svih ostalih sapermenika, posedovao snagu i spretnost daleko iznad najčvršćih ljudi iz svoje rase. U petnaestoj godini, posle inicijacije u pustošima Simerije, gde ga je zavela čarobnica Ursula, Konanu je dozvoljeno da krene sa starijim ratnicima u Venarijum, gde su uništili akvilonijsku predstražu. Iako još nerazvijen kao odrastao muškarac, Konan je bio prvi u jurišu na zidine Venarijuma i, posle bitke u kojoj se iskazao kao najsmeliji, proglašen je za heroja svog plemena. Nakon toga Konan se pridružio grupi Ezira u pohodu na Vanahajm, a onda predvodio pobunu robova protiv ljudi - majmuna iz Britunije. Potom su ga zarobili Vani i prodali hiperborejskim robovlasnicima. Ali uz svoju snagu volje i odlučnost, nije dugo bio pod robovlasničkom užicom. Pobegao je i tako su počela njegova lutanja po hiborijanskim zemljama. Do osamnaeste godine proputovao je Zamoru, gde je pohodio čarobnu Slonovu kulu i susreo se s Jenom, prelepotom ali i preprednom bludnicom Šadizara. Posle Zamore krenuo je ka zemlji Turan, gde je upoznao Crvenu Sonju iz Hirkanije, ratnicu, kraljicu i avanturistkinju. Konan stupa u turansku vojsku i biva poslat na diplomatsku misiju u Kitaj. Po povratku u Zamoru napušta vojsku i ponovo sreće Crvenu Sonju. No planovi koje su zajedno skovali propali su kad ga je napustila bez reči. Vratio se u svoju rodnu Simeriju, gde se nije dugo zadržao jer su ga prostranstva i avanture vukle opet na put.

Krenuo je na jug i priključio se plaćeničkoj posadi kapetana Murila. Lutanja su ga dovela u Argos, gde se sukobio sa zakonom i bio prinuđen da pobegne brodom. Međutim, u vodama Zapadnog okeana njegov brod su osvojili crni gusari, koje je predvodila neustrašiva Belit. Između njih se rodila ljubav, tako da su zajedno plovili vodama oko Crne obale nekoliko godina kao pljačkaši i ljubavnici. U to vreme, prilikom avantura u Crnim kraljevstvima na dalekom jugu, Konan je postao poznat kao „Lav Amra“. Posle tri godine neprekidnih avantura Belit je ubilo čudovište u prašumama zemlje Kuš i Konan je ostao sam u svojim lutanjima. Učestvovao je u ratovima koji su vođeni duž obale Crnih kraljevstava i stupao u razne plaćeničke vojske. Posle kratke posete rođnoj Simeriji Konan vodi bitke u Kotu, a onda besciljno kreće ka istoku, gde prvo neko vreme putuje s nomadima i nakratko služi u vojski Kozaka. Posle odrađenog posla za vilajetske pirate Konan postaje kapetan vojske u Kauranu, gde biva razapet zbog svoje odanosti pravoj kraljici. Od sigurne smrti su ga spasli Zuagiri, s kojima je neko vreme boravio i uzdigao se do poglavara plemena. Po napuštanju zuagirskih plemena, odlazi u Zambulu i ponovo se pridružuje Kozacima u njihovom pohodu na Turan. Kozaci su izgubili, a Konan je bio prinuđen da se skloni u Iranistan, gde je predvodio grupu odmetnika u Himelijskim planinama. Potom je ponovo bio plaćenik u Kotu, Argosu, Stigiji i Tombalku. Usledio je period boravka na moru među barahanskim i zingaranskim piratima. Po povratku u stigijsku vojnu službu, zbog dosade i nedostatka borbi, Konan se priključuje nekadašnjoj predvodnici pirata, Valeriji od Crvenog bratstva, u avanturi u prokletom gradu Zuhotlu.

Rastavši se, posle kratke romanse, od Valerije, Konan još jednom odlazi u Simeriju. Usledila je odluka koja će se kasnije pokazati kao sudbonosna. Konan postaje izviđač na granicama Akvilonije u vreme piktskih ratova. Zbog svoje hrabrosti, snage i herojstva, Konan je vrlo brzo postao general i u čuvenoj bici za Veltirijum akvilonijska vojska, predvođena njime, do nogu je potukla divlje Pikte. Konanov uspeh i popularnost među vojnicima nije podnosio kralj Akvilonije, Numedid. Ljubomoran, on je dao da se Konanu u piće sipa prašak za spavanje i zatvorio ga u Gvozdenu kulu planirajući da ga pogubi. Međutim, grofovi Trocero i Prospero uspeli su da organizuju njegovo bekstvo. Trocero, Prospero i kasnije priključeni Publije nagovorili su Konana da predvodi pobunu protiv akvilonijskog tiranina Numedida, koji je već polako počeo da gubi razum. Konan Oslobodilac, kako su ga tada nazvali, prihvatio je zadatak, ubio je ludog kralja i preuzeo presto. Postao je kralj Akvilonije.

Odbio je tri pokušaja da mu se skine kruna i, kad su se stvari malo stišale, uzeo je za ženu Zenobiju, devojku iz nemedijanskog nižeg plemstva. Kao kralj, često je bio meta magijskih i političkih napada, uvek uspevajući da se odbrani, sam ili uz nesebičnu pomoć svoje žene. U vreme relativnog mira Konan i Zenobija dobili su troje dece: princa Kona, princezu Radegund i princa Taurusa. Mir nije dugo trajao i Konan je morao da se suprotstavi zaveri koju je iskovao moćni stigijski čarobnjak Tot-Amon. U nadljudskoj borbi do smrti Konan je savladao mračnog maga. Ubrzo nakon toga Zenobija na porođaju njihovog četvrtog deteta umire. Nekoliko godina kasnije Konan kreće ka Zapadnom okeanu kako bi proverio glasine o nekoj velikoj i tajanstvenoj pretnji i abdicira s prestola u korist sina. O ovom Konanovom pohodu malo je toga zabeleženo, šture informacije govore o njegovom povratku ka Majapanu. O njemu se od tada ništa ne zna. Princ Kon nasledio je svog oca i vladao je kao kralj Konan Drugi od Akvilonije. Konanove avanture, pohodi i osvajanja zauvek su ostali u legendarnim pričama hiborijanskog doba.

Înspiracijâ, nastanak i koncept

Kao inspiraciju za Konana Robert Hauard je iskoristio jednog svog ranijeg junaka, Kula iz Atlantide, isto smelog i neustrašivog ratnika čije su priče bile duboko prožete i romansom. Međutim, Hauardu je trebalo nešto drugo, nešto primalnije, elementarne snage, nešto što će jasno prikazati jačinu jednog iščezlog doba iz daleke prošlosti Zemlje. Inspirisani knjigom *The Outline Mythology* Tomasa Bulfinča, piše poemu *Simerija* i pravi koncept priča za svog novog junaka Konana. Samo ime je već koristio u nekim ranijim pričama, ali taj lik nije imao mnogo veze sa svojim kasnije mnogo poznatijim imenjakom. Kao veliki ljubitelj istorije i istorijskih drama, Hauard je želeo da ta nit prožima celo njegovo delo, međutim svestan da bi mu proučavanje daleke prošlosti istorije raznih zemalja oduzelo mnogo vremena, stvorio je jedno drugačije doba, brižljivo birajući imena zemalja, naroda i junaka iz već postojećih legendi i mitova kako se spona s pravom istorijom i legendama ne bi u potpunosti izgubila. To doba je nazvao hiborijanskim i smestio ga u period „...između godina kad su okeani potopili Atlantidu i bleštave gradove i godina uspona sinova arijevskih“. Na samom početku razmišljanja o Konanu Hauard mesecima nije imao nikakvu ideju. Bio je bez inspiracije. A onda je Konan iznenada sazreo u Hauardovom umu i priče su nastajale kao same od sebe. Izgledalo je ne kao da stvara nove priče, već da prepričava događaje koji su se već zbili. Konan je potpuno okupirao Hauardov um i on ni o čemu drugom nije mogao da piše.

Svog junaka Hauard je zamislio plavih očiju, vatrenog pogleda, mišićavog. Dok su ga strip-crtači predstavljali ogrnutog lavljom kožom, uvek minimalistički obučenog, po Hauardu on je nosio sve čega je mogao da se dokopa i što je mogao da nađe u surovim uslovima u kojima je živeo. Bio je visok i težak kao sam Robert Hauard, oko 190 cm i 95 kg, i opisivan je kao veoma visok i težak za svoje vreme. Iako snažne građe, okretnost mu je bila panterska. Bio je bronzane puti usled stalne izloženosti suncu. U svojim pohodima obično je nosio laganu metalnu pancirnu košulju i šlem s rogovima, mada je, u zavisnosti od crtača do crtača, predstavljan i drugačije. Hauard je Simerijance zamislio kao slične Keltima, većinom crne kose i plavih ili sivih očiju. Konan, kao i svi Simerijanci, vodio je poreklo od Atlantiđana, čiji je kontinent nestao hiljadama godina pre njegovih avantura. U eseju *The Hyborian Age* Hauard je opisao kako je ostrvo Atlantida, rodna zemlja kralja Kula, nestala s lica zemlje, a njeni stanovnici bili primorani da se presele na glavni kontinent kako bi preživeli veliku kataklizmu koja je zadesila Zemlju. Bio je najbolji borac, a njegova putešestvija preko celog Turijanskog kontinenta i stečeno iskustvo naučili su ga mnogim veštinama, naročito lopovskoj. Bio je podjednako opasan protivnik i naoružan i goloruk. Ogoromne izdržljivosti, mogao je nekoliko dana da ne spava i provede na nogama. Iako natprosečno jak, Konan nije imao nadljudsku snagu i više puta se dešavalo da mu je bila potrebna pomoć, da je bio savladan ili zarobljen. Međutim, pored svoje fizičke superiornosti, dokazao se i kao vrhunski vojskovođa, strateg i rođeni vođa. Znao je da koristi i mozak. Govorio je mnoge jezike, umeo je da čita i da piše, što je u tom varvarskom dobu bila prava retkost. U pojedinim pričama bio je sposoban da prepozna i neke drevne i mistične simbole i pisma. Ono što nije često predstavljeno u stripovima, ali u Hauardovim pričama jeste, jeste njegov smisao za humor. Predstavljen je kao odan prijatelj, uvek iskren i veran svom varvarskom kodeksu. To ga je činilo časnijim od civilizovanih ljudi koje je susretao na svom putu. Njegova iskonski jednostavna i poštena priroda okosnica je svih priča u kojima je junak.

Nije teško pretpostaviti zašto je Hauard stvorio junaka kao što je Konan. Osećajan i pravdoljubiv, kakav je bio još kao dete, bio je svedok menjanja jednog starog sveta i stupanja na scenu „napretka“ i „civilizacije“, koji su sa sobom donosili novac i bezglavo jurišanje za još novca i još nafte, načinivši svet još surovijim. Ko se ne bi snašao bio je osuđen na propast. Porodice su uništavane, gradovi su postajali gradovi duhova preko noći. Ljudi su umirali. Otpor prema uništenju prirode i čoveka kao njenog dela Hauard je pružio u svojim pričama. U njima nije bilo ni mesta ni vremena za filozofiranje, bilo je potrebno reagovati odmah i sada, bez trunke kolebanja i straha. Konan kao takav predstavlja je ono esencijalno ljudsko, koje ima brojne mane, ali koje podvlači crtu kad su u pitanju čast, pravda i poštjenje. Uvek se boriti protiv zla, štititi slabe, pomoći nemoćnim u nevolji, hrabro se suprotstaviti tiranima kad niko ne sme. Bez obzira na posledice.

Tako je nastao Konan, možemo na neki način i reći alter ego Roberta E. Hauarda. Zbog svojih stavova i priča, prilično neshvaćen i smatran za čudaka, odlučio je da

svoju borbu kroz priče prebac i u jedno drugo vreme i u neke druge zemlje u koje došao „...Konan Simerijanac, crnokos, smrknuta pogleda, s mačem u ruci; lopov, pljačkaš, ubica, čovek ogromne sete i ogromne radosti, da svojim u sandale obuvenim stopalima gazi draguljima optočena prestolja Zemlje.“

U jedno možemo biti sigurni: Robert E. Hauard se sada, posle izuzetno kratkog života, u nekim drugim svetovima, drugim dimenzijama, priključio Konanu da zajedno pohode magične zemlje, ubijaju zle čarobnjake i čudovišta i osvajaju nova kraljevstva u jednoj beskonačnoj avanturi.

Mač i magija

Književni žanr, ili preciznije rečeno podžanr fantastike, mač i magija, na engleskom poznat kao *sword and sorcery*, prvi put se pod tim nazivom zvanično pojavljuje 1961. godine. U pismu objavljenom u časopisu *Amra* britanski pisac Majkl Morkok predložio je da se nađe adekvatan naziv za vrstu fantastičnih avanturističkih priča koje je napisao Robert E. Hauard. U opticaju je bio i naziv epske fantastike. Do konačne odluke došlo je posle replike čuvenog američkog pisca fantastike Frica Lajbera. U pismu objavljenom u julu 1961. u časopisu *Amra* napisao je: „Više sam nego siguran da ovo polje književnosti treba da bude nazvano pričama mača i magije. Termin jasno i precizno opisuje osobine vremena u kome se radnja dešava, sa elementima natprirodnog, a u isto vreme razdvaja te priče od drugih sličnih žanrova, kao što su *cloak-and-sword* (plašt i mač, istorijska avantura) i *cloak-and-dagger* (plašt i bodež; intrig, špijunaža, misterija) priče.“

Iako je ovaj podžanr relativno skoro dobio to ime, svoje korene, kao i većina priča fantastike, vuče iz klasične mitologije i epova, kao što su *Ep o Gilgamešu*, jedno od najstarijih očuvanih literarnih dela naše civilizacije, Homerovih epova *Ilijade* i *Odiseje* i staronordijskih legendi. Veliki uticaj na pisce kao što su Robert Hauard i Klark Ešton Smit imale su priče i legende sa Bliskog istoka poznate kao *Priče iz 1001 noći*. Za jasniju definiciju ovog podžanra poslužila su prevashodno dela Roberta Hauarda, *Conan the Barbarian* i *Kull of Ataltis*, objavljivana u časopisu *Weird Tales* od 1929. godine. Zbog Roberta Hauarda i njegovih ostvarenja ovaj časopis je postao najpoznatiji po pričama tematike mača i magije. A Konan, njegov najpoznatiji lik, najpopularniji junak.

Postoji nekoliko odlika koje jasno definišu ovu vrstu književnosti. Priče mača i magije su fikcija, smeštena u svet drugačiji od nama poznatog, veoma primitivne tehnologije, zbog čega njeni junaci svoje bitke i ratove uglavnom rešavaju borborom prsa u prsa. Magija prožima sve, ali retko kada deluje u korist glavnih junaka. Češće je predstavljena samo kao još jedna prepreka na putu ka konačnom cilju glavnog junaka i njome se koriste uglavnom zli čarobnjaci. Slika predela zemalja u kojima se dešava radnja egzotična je, drugačija od naših predela ili slična nekim udaljenim i neistraženim obodima našega sveta. Da bi opstali, junaci mogu da se oslonе samo na svoju snalažljivost, lukavstvo, fizičku snagu i veštinu rukovanja raznim oružjem. Obično su stranci ili izgnanici, buntovnici koji sprovode sopstvenu pravdu u nepoznatim i čudnim civilizacijama s kojima se susreću. To su ljudi iz naroda ili varvari. Ako su nekad i pripadali višim slojevima društva, proterani su, obeščaćeni i razbaštinjeni. Moraju se susresti s najvećim opasnostima i užasima, crnom magijom i čudovištima, kako bi došli do neverovatnih blaga, najlepših devojaka, ili jednostavno da bi preživeli još jedan dan. Što se tiče književne strukture, ona je izrađena na klasičan način. Ima čvrstu fabulu, hronološki sled događaja, duže vreme radnje, jednostavnost izražavanja i obično se priča pripoveda u trećem licu jednine. Najvažnije od svega jeste da svaka priča ima jak tempo, neprestanu akciju i uzbudljiv, avanturistički tok radnje.

Čovek iz izgubljenog vremena

„Naživeo se; životni moj put
međ žuto lišće i međ osmuđena
polja već zađe; a što stare dane
valja da prati: ljubav, čast, poslušnost,
gomila prijatelja – tom se ja
nemam da nadam, nit ću dočekati;
nego, umesto toga, proklinjanja,
ne glasna al' duboka, poštovanje
samo na reči, dah tek, koji bi
kukavno srce oturilo rado
kada bi smelo.“

– Vilijam Šekspir, *Magbet*, čin V, scena III

Protekao je već skoro ceo vek otkad je jedan stidljivi, usamljeni dečak počeo da mašta o dalekim, izgubljenim zemljama s mitskom i mističnom prošlošću, kad su zemljom vladali brojni bogovi, veliki ratnici ubijali grozomorna čudovišta, a moćna kraljevstva se uzdizala i padala pod udarcima krvavog sečiva i crne magije zlih čarobnjaka. Njegove komšije samo su ga začuđeno gledale i pitale se kad će već jednom odrasti i napraviti nešto od sebe, naći neki pravi posao, kao njegov otac, ugledni seoski lekar. Kako su mogli i da pretpostave da će to, po njima dangubljenje i snevanje na javi, zauvek promeniti lice popularne književnosti? Stvoriti jedan potpuno nov književni žanr. Tek po njegovoj preranoj smrti, sa setom bi ga se setili i rekli: „Eh, taj dečko je bio rođeni pripovedač“. Rođeni pripovedač, jedan od najmaštovitijih pisaca, stvorio je za čitaoca jedno potpuno novo doba, 12.000 godina pre našeg vremena, između vremena u kome je potonuo legendarni kontinent Atlantida i početka moderne ere. Doba zaboravljene mračne prošlosti varvara i moćnih kraljevstava, pre nego što su kontinenti dobili svoj današnji oblik, pre nauke i tehnologije, kad su se heroji borili protiv zla bez zazora i punom snagom, kad je magija vladala svetom, a demoni samo čekali da ih neko prizove, kad su kodeks časti i pravo na osvetu rešavali sve postojeće probleme. A onda nam je dao i KONANA. Konana – varvarina, avanturistu, ljubavnika, lopova, pirata, nenađmašnog jahača, mačevaoca i kralja. Gospodara tog doba. Najvećeg junaka književnog žanra mača i magije. Ali podario nam je i nebrojeno mnogo drugih junaka, zlikovaca, čarobnjaka, prelepih devojaka, čudovišta i fantastičnih svetova nastalih u njegovoj neobuzданoj, nesputanoj i neograničenoj mašti. Dao nam je jednu novu mitologiju u 20. veku, dao nam je hiborijansko doba. Taj čovek zvao se Robert Ervin Hauard.

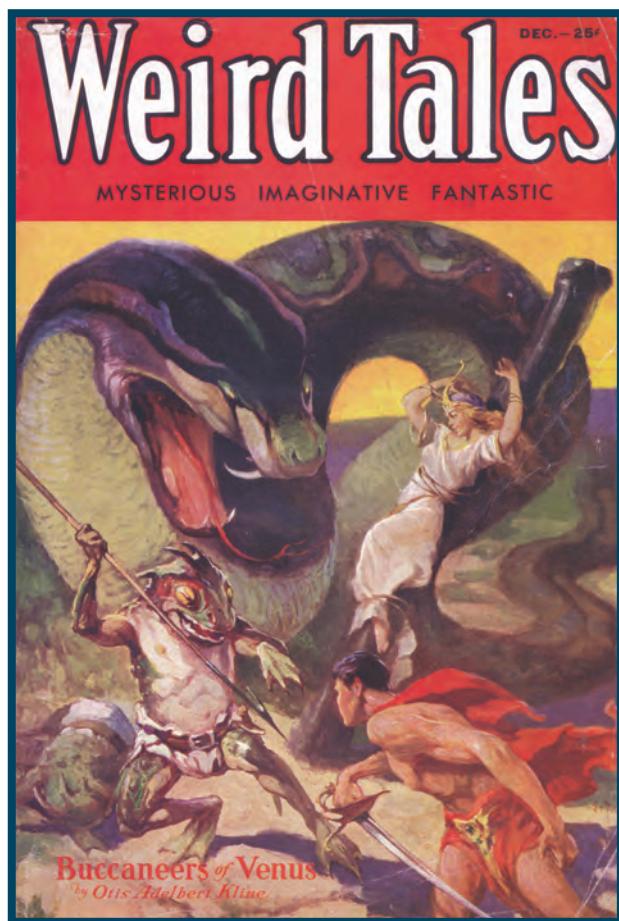
Robert Hauard, sin seoskog lekara Isaka Mordekaja Hauarda i njegove žene Hester Džejn Ervin Hauard, rođen je 22. januara 1906. u mestu Pister, u američkoj državi Tekساس. Oba njegova roditelja vodila su poreklo od porodica sa američkog juga, koje su posedovale velike plantaže s robovima i borile se na strani Konfederacije u Američkom građanskom ratu. Najranije detinjstvo uglavnom je proveo seleći se iz mesta u mesto u zavisnosti od posla njegovog oca. Na tim proputovanjima upoznao je najrazličitije ljude. Pričao je s veteranima iz Građanskog rata i s teksaškim rendžerima, slušao jezive priče o duhovima od svoje bake i priče o magiji od bivših robova, posećivao razna istorijska mesta i utvrde. Zakoračio je u jedan svet koji je polako nestajao, svet nepoznatih predela američkog kontinenta, krvave istorije i legendi američkog jugozapada, a njegovo interesovanje za priče, veštinu pripovedanja i pisanje stalno je raslo. U vezi s tim, Robertova majka Hester imala je veliki uticaj na njega i njegov intelektualni razvoj. Bila je poznata kao veoma brižna i ljubazna žena koja je nesebično pomagala rodbini u svojoj mладости, pogotovo u vreme kad je harala tuberkuloza. Ona je bila ta koja je sinu usadila ljubav prema poeziji i prozi, a kasnije mu pružila bezrezervnu podršku u pokušajima da postane pisac. Iako je odmalena voleo da čita i uči, smatrao je da ga škola ograničava, a bilo kakav usiljeni autoritet nije podnosio. Iskustvo s profesorima i raznim mladim siledžijama stvorilo je kod njega osećaj sveprisutnosti zla na ovome svetu i naučilo ga vrednosti fizičke snage i otpora nasilništvu svake vrste. Stalan i neposredan kontakt s ljudima

koje je njegov otac lečio, ranama, nasiljem i smrću, koji su nastajali kao posledica nesreća i sukoba na farmama i naftnim poljima, u kombinaciji s porastom kriminala i pričama iz prve ruke o revolveraškim obračunima, linčevima, prevarama i indijanskim napadima, stvorili su kod njega karakterističan čvrst, teksaški, pogled na svet. Počeo je da se bavi sportom, a boks mu je postao velika strast. Čuveni bokseri, poput Džeka Dempsija, bili su mu uzor, a naročito onaj tip boksera koje su nazivali gvozdenim ljudima (*Iron Men*), koji nisu bili naročito vešti, ali su bili snažni, robustni, nikad nisu odustajali i mogli su da pretrpe borbe u kojima normalan bokser ne bi mogao da se održi na nogama. Inspirisan ovim herojima, počeo je da diže tegove i da se pomalo bavi rvanjem. No, na knjige nije zaboravio. One su i dalje bile njegova najveća strast. Zajedno s talentom za prozno pisanje koji je stalno razvijao i podrškom majke i nekih učitelja, njegovo zanimanje da postane pisac je raslo. Od svoje devete godine počeo je da piše priče čije su teme bile u vezi s fikcijom koja se ticala vikinga, Arapa, raznih borbi i mitskih ratova. Prvi uzori bili su mu Džek London, njegove priče o reinkarnaciji i prošlim životima (*The Star Rover*, 1915) i Radjard Kipling s pričama o raznim avanturama, napisanim u formi šamanističkog speva. Naravno, klasičnom mitologijom raznih zemalja bio je stalno okupiran.

Godine 1919. Robert se sa ocem i majkom seli u centralni Teksas, u malo mesto Kros Plejns, gde će ostati do kraja života. Iste godine Robert je u Nju Orleansu, dok je njegov otac pohađao medicinske kurseve na koledžu, u obližnjoj biblioteci našao jednu šturu knjigu o zaboravljenim legendama drevne Škotske i varvarskog naroda zvanog Picti koji je tu živeo. Poznati po svojim tetovažama i ljutom neprijateljstvu s nadirućim rimskim legijama, Picti su raspalili njegovu maštu i iskristalisali zanimanje za varvare i skrajnute civilizacije koje su živele u veoma teškim i surovim sredinama, ali s velikom slobodom i željom za životom. Od tog trenutka Picti su na neki način postali njegova muza vodilja i pojavljuvali su se u mnogim njegovim pričama, tematski upotpunjavajući i formirajući njegov ceo rad. Sledеćih nekoliko godina kreirao je nekoliko ličnosti za svoje priče. Najpoznatiji su postali El Borak (teksaška verzija Džona Ramba i Tomasa Edvarda Lorensa, poznatijeg kao Lorens od Arabije), kaubojski junak Sonara Kid (puritanski osvetnik koji je u jednoj ruci držao mač, a u drugoj Svetu knjigu i borio se protiv veštice i svih vrsta čudovišta), Solomon Kejn i poslednji kralj Pikta – Bren Mekmorna. Uskoro je poslao svoje prve radeve palp magazinima kao što su *Adventure* i *Argosy*, međutim svi su mu odbijeni. Bez podrške i saveta profesionalaca, postao je samouk i brižljivo je iz raznih

knjiga učio o stilovima i formama pisanja.

U jesen 1922. u pratnji majke privremeno se seli u obližnji gradić Braunvud kako bi završio srednju školu. Tu je prvi put upoznao prijatelje s kojima je mogao da podeli svoje poglede na svet, život i filozofiju, ali i iskustva stečena u pisanju. Dva najvažnija bila su Tevis Klajd Smit i Trut Vilson. Zahvaljujući Vilsonu, Robert je dobio priliku da piše za školske novine *The Tattler* i to je prva publikacija koja je objavila njegove rade. Decembra 1922. objavljene su mu dve priče: *Golden Hope's Christmas* i *West is West*, koje su naknadno bile i nagrađene. U maju 1923. diplomira i vraća se u Kros Plejns, a s prijateljima ostaje u kontaktu putem pisama. Podvrgnuo se sopstvenom režimu treninga koji je obuhvatao seću hrastovih stabala, dizao je tegove i sparingovao u boksu. Od mršavog tinejdžera razvio se u mišićavog i snažnog mладог čoveka. Za to vreme obavljao je mnoge mrske mu poslove, kao što su branje pamuka,

rad u trgovini, prevoz otpada, nosio je opremu geometrima i pisao izveštaje s naftnih polja. Godine 1924., posle brojnih odbijanja, časopis *Weird Tales* konačno mu objavljuje prvu priču. Priča se zvala *Spear and Fang* i govorila je o pećinskim ljudima. Časopis koji se bavio čudnim i horor temama bio je prava odskočna daska za Roberta, a pisci koji su objavljivali svoje rade u njemu, poput H. P. Lavkrafta i Klarka Eštona Smita, od ovog časopisa napravili su najpoznatiji časopis palp-fikšn tematike. Uskoro mu je objavljena još jedna priča, *The Hyena*, a Robert, ohrabren ovim događajima, pokušava da napiše novelu autobiografskog tipa zasnovanu na knjizi Džeka Londona Martin Eden. Knjiga se zvala *Post Oaks & Sand Roughs*, a glavni lik, Robertov alter ego, zvao se Stiv Kostigan, ime koje će u budućnosti koristiti u više navrata. Za knjigu, međutim, nije postojalo interesovanje i

objavljena je prvi put tek mnogo godina nakon njegove smrti.

Naporedо s pisanjem, vežbanjem i radom, Robert je pokušao da nauči da svira violinu, međutim nije imao sreće sa učiteljima. Prvi je bio lutajući violinista koji je vrlo brzo napustio Teksas, drugi je bio Škot koji je posle svega nekoliko časova umro, a treći nemački prevarant koji je vrlo brzo pobegao jer ga je tražila policija. S njim se i završila Hauardova muzička karijera.

I pored toga što je dobio priliku da mu priče budu objavljene u *Weird Talesu*, novac mu je bio isplaćivan tek po objavljinju priča i to s velikim zakašnjenjem, tako da je prvu uplatu dobio u julu 1925. Kako bi od nečega živeo, prihvata posao kolumniste u lokalnom časopisu *Cros Plains Review* za pet dolara po kolumni i uglavnom piše o vestima u vezi s naftnosnim poljima. Vrlo brzo napušta i ovaj posao i nakratko radi kao poštanski službenik, ali i taj posao napušta zbog male plate. Njegov sledeći posao u kompaniji *Cross Plains Natural Gas* još je kraće trajao jer nije htio da bude potrčko svome šefu. Posle toga je uglavnom radio kao fizički radnik, a kasnije i kao stenograf.

U saradnji sa svojim prijateljem Klajdom Smitom počinje da piše u stihu, napisavši na stotine poema, od kojih su brojne objavljene u *Weird Talesu* i drugim časopisima za poeziju. Neki od njegovih najboljih radeva postali su klasika u svom žanru, posedujući istu mračnu, mističnu atmosferu mitskih svetova kao i njegove priče. Pokušaj da se poeme objave u formi knjige propao je, jer su urednici smatrali da je suviše brutalna za komercijalno izdavaštvo. Na kraju je ipak morao da odustane od pisanja poezije jer mu se nije isplatilo. Uprkos tome, kao rezultat ovih dela, njegove kasnije priče poprimile su auru poetske proze bogate hipnotičkom i snenom snagom punom mašte, koju priče drugih pisaca toga vremena nisu imale.

Iako su mu priče u *Weird Talesu* bile sporadično objavljivane, trud i strpljenje su mu se isplatili, tako da je uskoro postao redovan saradnik. Prva naslovna priča koja mu je objavljena bila je *Wolfshead*, priča o vukodlaku, i tada je imao tek dvadeset godina. Međutim, iščitavajući svoju priču po objavljinju, odjednom postaje nesiguran u svoje pisanje i nakratko ga napušta. Svoje frustracije i strahove leči tako što počinje da se bavi amaterskim boksom, što se ispostavlja kao veoma dobra odluka jer polako počinje da vraća samopouzdanje. Tokom avgusta 1926. počinje da radi na priči *The Shadow Kingdom*, koja će predstavljati prekretnicu u njegovoj karijeri pisca.

Godine 1927. diplomira na koledžu za knjigovođu i rekonstruiše priču *The Shadow Kingdom*, koju šalje u septembru redakciji *Weird Talesa*. Ova priča predstavljala je eksperimentalni koncept u odnosu na koncepte koje su ranije postavili Edgar Alan Po, A. Merit i H. P. Lavkraft. Bila je to mešavina fantazije, horora, mitologije, romansirane istorije, akcije i mačevanja i predstavljala je do tada neviđen smer, izražaj koji će kasnije biti poznat kao žanr mač i magija. Glavni junak priče bio je Kul, varvarin koji je prethodio kasnije mnogo poznatijem Konanu, i po objavljuvanju u avgustu 1929. godine čitaoci su priču prihvatali sa oduševljenjem. Hauard je za priču plaćen sto dolara, što je bila najveća suma koju je dotad dobio za neku priču. Iako je publika bila zadovoljna, a Robert napisao još nekoliko priča, objavljene su mu samo još dve, a urednici su mu savetovali da ne nastavlja sa ovim serijalom priča. Otprilike u isto vreme (1928) nešto popularniji magazin *Argosy* odbija paket priča Roberta Hauarda sa glavnim junakom Solomonom Kejnom, osvetnikom puritancem. Priče se ipak pojavljuju u *Weird Talesu* pod imenom *Red Shadows* i u periodu od 1928. do 1932. objavljeno je ukupno sedam priča. Avanture Solomona Kejna ujedno su bile prve priče serijalne proze Roberta Hauarda koje su objavljene u više od dva nastavka, a sama priča, hronološki gledano, jeste prva objavljena priča žanra mača i magije.

Godine 1929. dobija priliku i u drugim magazinima, tako da mu *Ghost stories* objavljuje *The Apparition in the Prize Ring*, priču o duhovima, a konačno mu i magazin *Argosy* objavljuje jednu priču – *Crowd Horror*. Pun pogodak bio je magazin *Fight Stories*, gde mu se ukazuje prilika da piše priče o svojoj velikoj strasti – boksu. Glavni

junak, mornar Stiv Kostigan, sa „gromovitim pesnicama i zlatnim srcem“, koji je putovao od luke do luke egzotičnih zemalja i borio se, postao je toliko popularan da su urednici njegove priče objavljivali i u sestrinskom magazinu *Action Stories*. U tim pričama Hauard je kombinovao klasičnu fantastičnu avanturu i urnebesnu komediju situacije. Sa već stabilnim izvorom prihoda, Hauard je postao pisac s punim radnim vremenom i više se nikad neće vratiti sporadičnim poslovima koji su ga odvajali od pisanja. Za dvadeset tri godine od nepoznatog dečaka iz nedođije u Teksasu postao je popularni pisac koji je dobro zaradivao, tako da je čak i njegov otac, koji ga nije naročito podržavao, promenio mišljenje i hvalio se uspesima svog sina.

Nova, takozvana „keltska“ faza, u Hauardovom pisanju počinje 1930. godine. Sve više se okreće temama vezanim za Kelte i svom irskom poreklu. Počeo je da proučava keltski jezik, istoriju svoje porodice i da osmišljava nove likove. Kad je, iste godine, urednik *Weird Talesa* Fransvort Rajt pokrenuo novi palp magazin nazvan *Oriental Stories*, Robert Hauard je bio presrećan. Konačno mu se pružila prilika da piše priče koje će se baviti njegovim omiljenim temama iz istorije, bitkama i istočnjačkim misticizmom. Napisao je neke od najboljih priča, koje su kasnije po kvalitetu stajale rame uz rame s pričama o Konanu Simerijancu. Maglovite slike ratova i borbi na Bliskom i Dalekom istoku, u srednjem veku i ranoj renesansi naišle su na dobre reakcije publike i objavljivane su sve do 1934., kad je magazin ukinut zbog finansijske krize u Americi, poznate kao Velika depresija. Avgusta 1930. nailazi na neke referencije u vezi s Keltima u okviru Lavkraftove priče *The Rats in the Walls* i započinje s njim diskusiju putem pisama. Ubrzo postaje član tzv. Lavkraftovog kruga, grupe pisaca i prijatelja koji su razmenjivali mišljenja s Lavkraftom, i između sebe, u vezi s pisanjem i pričama. Hauard je dobio nadimak *Two-Gun Bob* zbog dugih eksplikacija o svom voljenom jugozapadu. U godinama koje su usledile značajno je doprineo upotpunjavanju Lavkraftovog Ktulu mitosa horor pričama

kao što su *The Black Stone*, *The Children of the Night*, *The Fire of Assurbanipal* i drugim. Korespondencija između dva pisca uglavnom se bavila sučeljavanjem dva osnovna motiva korišćena u Hauardovim delima: varvarizma i nadolazeće civilizacije. Svoje mišljenje Hauard je najverovatnije izgradio na osnovu dešavanja kojima je svedočio na naftnim poljima u Teksasu i smatrao je da je civilizacija nepovratno iskvarena i veoma lomljiva. Njegov stav je najbolje prikazan u priči *Beyond the Black River* u rečenici: „Varvarizam je prirodno stanje čovečanstva. Civilizacija je neprirodna. Ona je splet okolnosti. Varvarizam na kraju mora trijumfovati.“ Lavkraft je imao potpuno suprotan stav, da je civilizacija vrh ljudskog dostignuća i jedini put napred. Iako se u početku pokoravao nekim Lavkraftovim stavovima, na kraju je ipak uobličio sopstvena viđenja, u nekim prilikama oštro se suprotstavljući svom kolegi.

Početkom 1932. Robert u potrazi za inspiracijom putuje po Teksasu. Posmatrajući jednom prilikom mračna, maglovita brda pod sumornom kišom, u njemu se rađa ideja o neznanoj, drevnoj zemlji severnih predela, inspirisanoj piktskim zemljama i neustrašivim varvarima. Februara 1932. piše poemu koju naziva po toj mitskoj zemlji – *Simerija*. Tada mu se prvi put javlja ideja o novom liku zvanom Konan. Osmislio je jedno novo doba za Konana, hiborijansko doba, i naselio ga surovim predelima, plemenima, narodima, čudovištima i magijom. Do marta je preradio neobjavljeni priču o Kulu, koja se zvala *By This Axe I Rule!*, u priču o Konanu. Izbacio je romantični, a ubacio element natprirodног. Centralna linija priče ostala je ista i govorila je o varvarinu koji želi da postane kralj i njegovoj borbi protiv brojnih neprijatelja. Naslov je takođe izmenio i naslovio je priču *The Phoenix on the Sword*. Usledile su još dve priče, *The Frost-Giant's Daughter*, inspirisana pričom iz grčke mitologije sa Apolonom i Dafne, i *The God in the Bowl*, koja je služila da predstavi Konana civilizovanom svetu, prikazujući ga kao pošteniju i časniju osobu od tzv. „civilizovanih“ ljudi. Napored sa ove tri priče, napisao je eseј *The Hyborian Age*, predstavljajući ovaj svet, njegove narode i mape zemalja koje su ga činile. Od ove tri priče za objavlјivanje je prihvaćena samo prva. Međutim, Hauard se nije obeshrabrio kao ranije u nekim slučajevima. Napisao je *The Tower of Elephant*, koja je prihvaćena bez problema. Nastalo je još devet priča o Konanu pre nego što je prva puštena u štampu. Konan se prvi put u *Weird Talesu* pojavio u decembru 1932. i u periodu do 1936. objavljeno je ukupno sedamnaest priča o hrabrom i neustrašivom Simerijancu. Konan je brzo stekao slavu i proširio svoj uticaj na druge pisce časopisa *Weird Tales*, postavljajući temelje za žanr mača i magije, koji je inspirisao mnoge nadolazeće pisce koji su kroz svoje priče u manjem ili većem stepenu ponovo oživljavali Hauardovu kreaciju.

Napored sa objavlјivanjem Konana, Hauard se okušao i u drugim žanrovima, najviše se posvećujući vesternu. Njegova novela *A Gent from Bear Creak* dobila je dobre kritike i izgledalo je kao da će Hauard konačno isploviti iz sveta palp magazina i dobiti priliku na prestižnijem tržištu knjiga. Međutim, 1936. godina postala je izuzetno teška za Hauarda. Svi njegovi prijatelji su već imali porodice i karijere, bivša devojka Novelin Prajs, u kojoj je imao prijatelja i podršku, otišla je iz Kros Plejnsa, a *Weird Tales* je uveliko kasnio sa isplatama. Najvažnije, njegovoj majci, koja je godinama bila bolesna od tuberkuloze, stanje se rapidno pogoršalo. Kad je njena smrt već bila izvesna, Robert je svom agentu dao instrukcije šta da radi u slučaju njegove smrti, napisao poslednju želju i testament i nabavio pištolj. Desetog juna 1936. kupio je pogrebnu parcelu za celu porodicu. Kad je 11. juna od medicinske sestre saznao da mu je majka pala u komu iz koje se više neće probuditi, otišao je do svojih kola, seo u njih, iz pregrade za rukavice uzeo pištolj i pucao sebi u glavu. Njegov otac i još jedan doktor čuli su pucanj i odmah istrčali do kola, ali nije moglo ništa da se uradi. Umro je posle osam časova. U njegovom novčaniku nađena je oproštajna poruka:

*Kad sve prođe, i odu svi
na lomaču me popnite;
kraj je komediji,
pa i lampe utihnite.**

Njegova majka je preminula sutradan. Sahranjeni su istog dana, 14. juna 1936, na gradskom groblju u Braunvudu.

Međutim, Robert Ervin Hauard nije zaboravljen. Kao i većina ljudi koji su imali veliki uticaj na moderni tok globalne kulture, postao je slavan tek posle smrti.

* Odeljak iz poeme *The House Of Cæsar*, Viole Garvina. Prepev sa engleskog uradio Borislav Stanojević.

Njegov najpoznatiji junak, Konan Simerjanac, ustoličen je kao ikona pop-kulture, rame uz rame s Tarzanom, grofom Drakulom, Šerlokom Holmsom i Džejmsom Bondom. Njegova prva objavljena knjiga bila je novela *A Gent from Bear Creek*, a štampana je u Velikoj Britaniji godinu dana posle njegove smrti. Usledile su američke zbirke priča *Skull-Face and Others* (1946) i novela *Conan the Conqueror* (1950). Uspeh novele *Conan the Conqueror* uslovio je izdavanje svih Konanovih avantura. Mnoge neobjavljene priče naknadno su odštampane u knjigama kao što je *Always Comes Evening* (1957) i u magazinu koji je nosio Hauardovo ime – *The Howard Collector* (1961–1973). Do dana današnjeg njegova dela su se reprintovala bez prestanka u ogromnim tiražima na svim svetskim jezicima. Po uzoru na njegova ostvarenja snimljeni su filmovi (*Conan the Barbarian*, *Conan the Destroyer*, *Kull the Conqueror*, *Solomon Kane* itd.), animirani filmovi, nacrtani stripovi, napravljene kompjuterske igre. Kuća u kojoj je živeo i stvarao svoja dela sada je zaštićeni spomenik kulture od nacionalnog značaja.

Svi ljudi umiru po dva puta. Jednom kad nestanu s lica zemlje, a drugi put kad nestane sećanje na njih. Jedno je sigurno, Robert Ervin Hauard i njegove fantastične priče, pune avantura, vere, ljubavi, požrtvovanosti i iskupljenja, nikad neće biti zaboravljene.

TEKSTOVI: Vladimir Ćuk

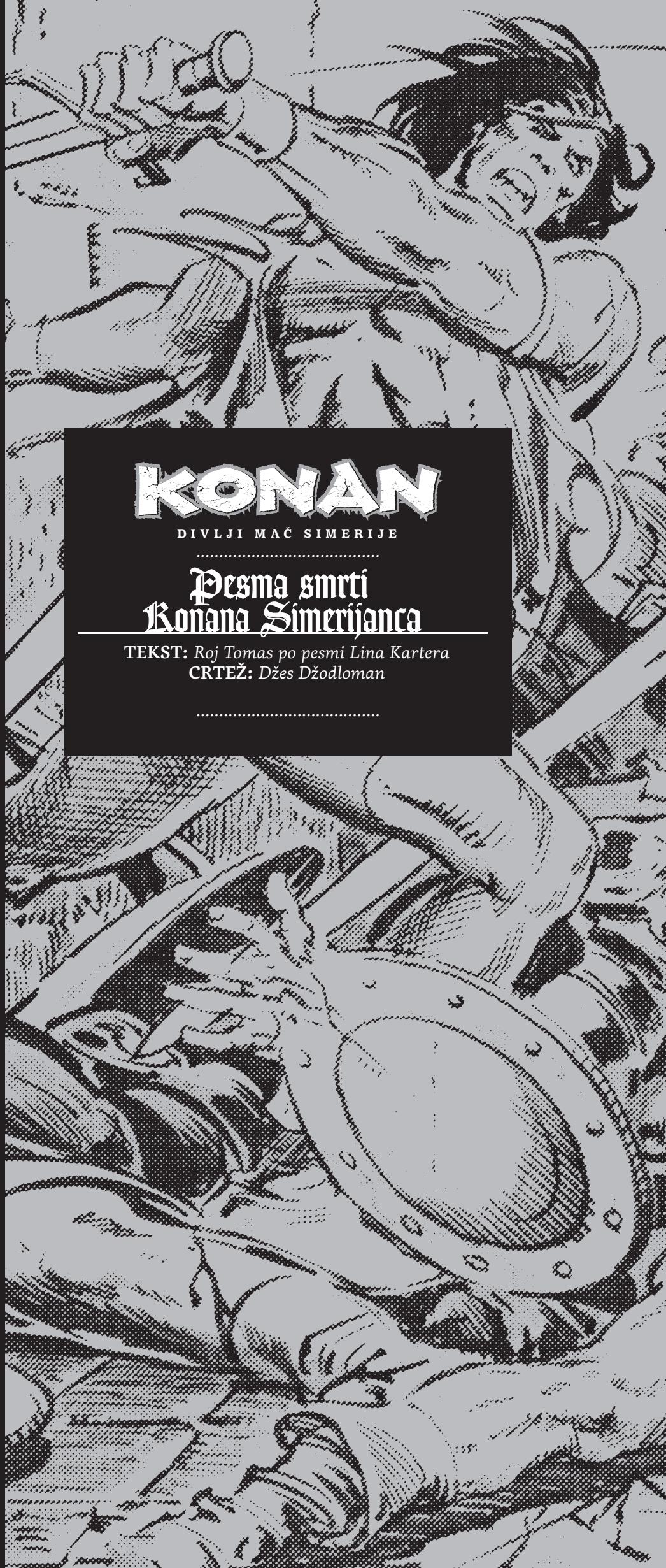
KONAN

DIVLJI MAČ SIMERIJE

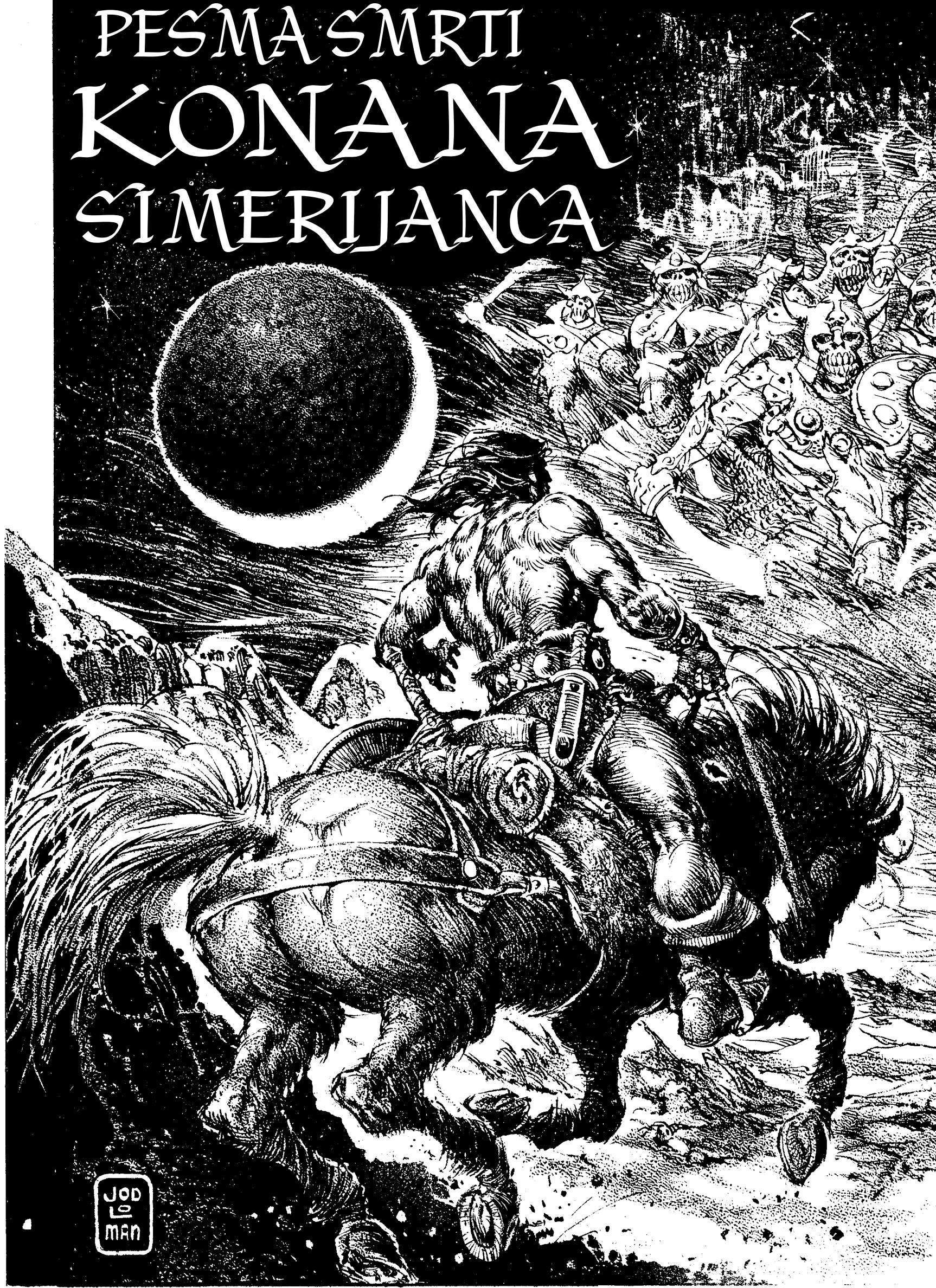
Pesma smrti Konana Simerijanca

TEKST: Roj Tomas po pesmi Lina Kartera

CRTEŽ: Džes Džodloman

PESMA SMRTI KONANA SIMERIJANCA

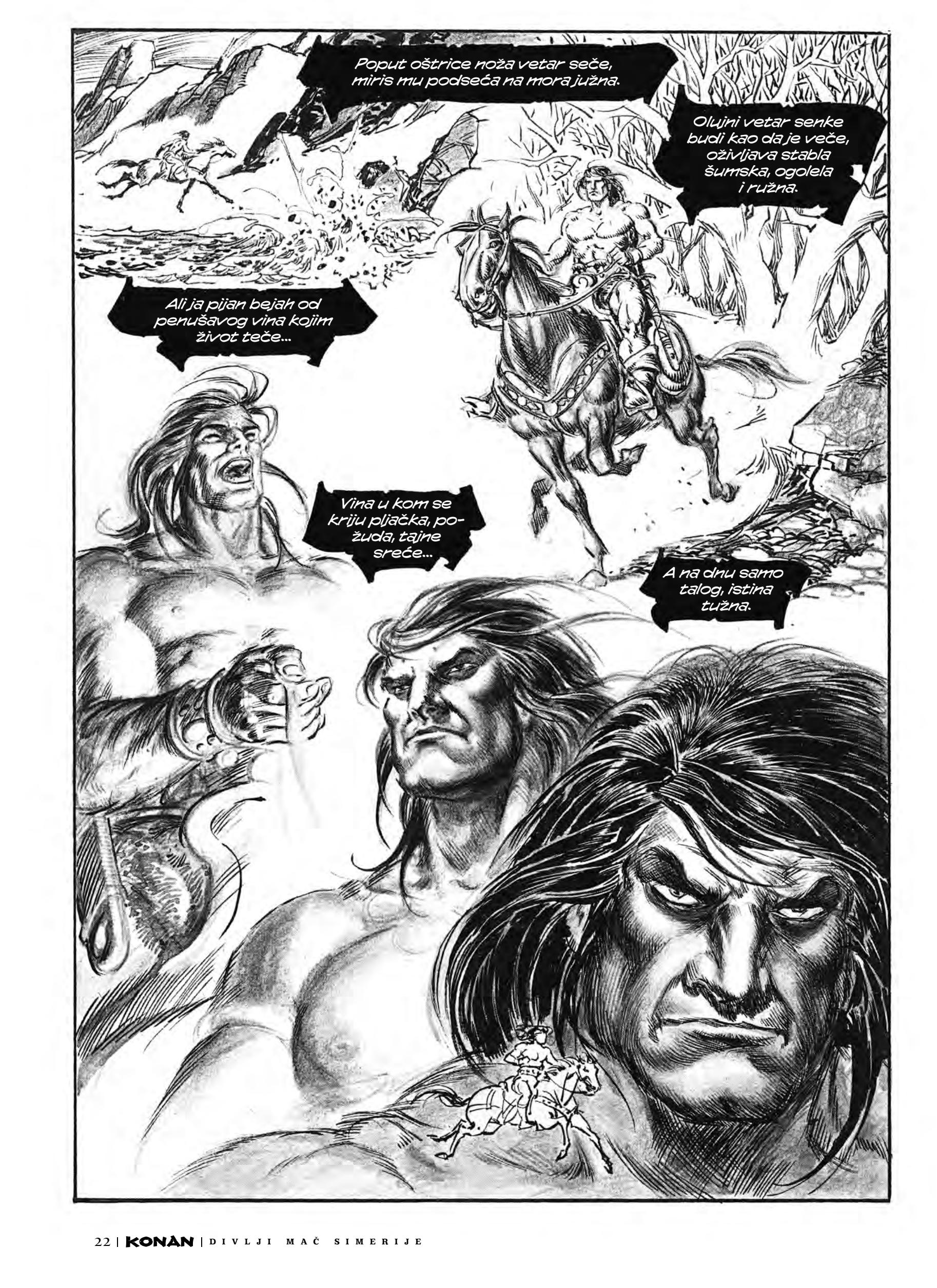

JOD
MAN

Put beše to dug, težak ništa manje.
Nebo zaognuto u studen i sivilo:
mrtvački bled, mesec deluje još tanje.

Sunce kroz maglu se tek javilo:
ali lopov i kralj, vojak i bludnica što ne zna za kajanje...
Veštac i ratnik, trubadur i momak oran za vojevanje...
Jašući, sećanje na njih uz mene se privilo.

Poput oštice noža vetr seče,
miris mu podseća na morajužna.

Olujni vetr senke
budi kao daje veče,
oživljava stabla
šumska, ogolela
i ružna.

Ali ja pijan bejah od
penušavog vina kojim
život teče...

Vina u kom se
kriju pljačka, po-
žuda, tajne
sreće...

A na dnu samo
talog, istina
tužna.

Kao dečak sa
divljeg seve-
ra, sudbu sam
odredio...

...silaskom do gradova
svile i greha.

Kroz plamen i krv,
baklju i čelik sam sledio,
pobeda mi beše slatka uteha.

Da, zaigrao sam đavolju
igru i pobedio...

Raskoš, uspeh i slave sjaj
sebi priredio...

...i rugao se Smrti jezivog
osmeха.

*Stekao sam dragulje, video
blaga jadna,*

i od njih samo prah osta.

*Najboljeg od života
duša mi uvek beše
gladna. Uzeću ga, nek
košta šta košta!*

*Rakaje duboka,
a noć hladna,*

*svet je plesni puna lobanja
gadna...*

*Za bogove vaše
slabašne poruge
mi nikad dosta.*

Katkad uzan put i u kleto tle zade,
zemlju sagorelu i crnu, tešku od opela.

Družba naša nikad ne htede
lakšu stazu da nadje, a beše to
družba šaljiva i vesela.

I madosmo i lupeža i
koljača, i bundžiju kom
drage su svađe...

Sam život, smejući
se, jahao je uz nas
momke kršne
grade...

...a smrt beše daleko iza,
blže još nije htela!

UZ STAZU IDEM PRAŠNjavu, tešku i dugu...
Krome, kako se tek žed oseti...!
...Star sam i umoran, smrt više nije za porugu,
a i telu ionako sudjeno je mreti.

Oj, bogovi!
Vesela gomila, ne dam
je za drugu, kraj mene
bejaše, i znala je za
pesmu i šalu, ne za tugu...
pod nebom na kom se
ništa nije dalo nazreti.

The SAVAGE SWORD of **CONAN**™ THE BARBARIAN

ALL NEW!
FIVE FABULOUS ILLUSTRATED
STORIES, INCLUDING THE
**DEATH-SONG
OF CONAN**

BONUS: SWORDS AGAINST STYGIA

KONAN

DIVLJI MAČ SIMERIJE

Bočica večnosti

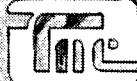
TEKST: Roj Tomas

CRTEŽ: Tim Konrad

AH, TU JE: VELIKO,
MIŠIĆAVO, VARVARSKO
ČELJADE, KOJE SAM
VEĆ RANIJE PRIMETIO.
SADA SE ULOGORILO
DA PROVEDE NOĆ, BAŠ
KAKO SAM I SLUTIO
DA ĆE UČINITI.

BOĆICA VEĆNOSTI

A I UTVARA GA JE PRO-
NAŠLA, TAKODE... ALI I
TO SAM NASLUTIO.

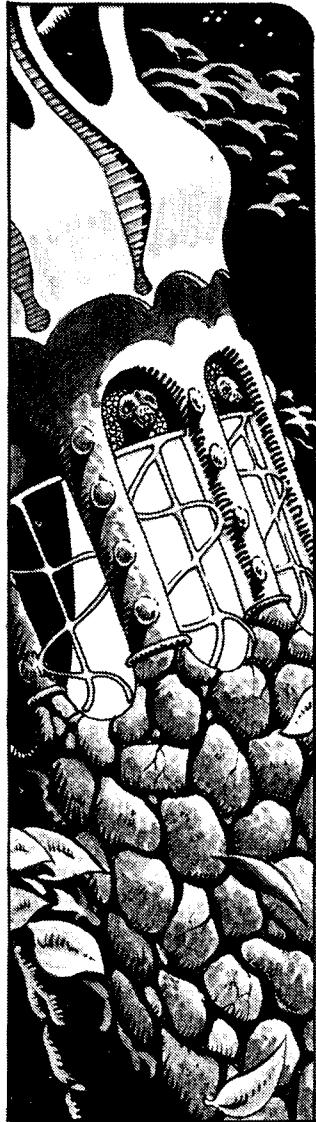
TEKST: ROJ TOMAS • CRTEŽ: TIM KONRAD

KAKO SE HITRO NEZNAC KREĆE... KAO DA JE UTVARA ON, A NE RAZJAREN, ZAPRAVO REŽEĆI, BELI VUK.

VEĆINA JE U OVOM TRE-NUTKU VEĆ MRTVA... NJI-HOVI VRATOVI RAZDERANA SMESA TKIVA I TETIVA... NJIHOV ROPAC SAMRTNI TEK OGAVNO KRKLJANJE IZ KOJEG SE ČISTA NEVERICA NAZIRE.

ALI OVAJ ČOVEK...

...UBIO JE ZVER!

ZATO MISLIM DA SU DALJE MERE NEOP-HODNE.

ČUJETE LI ME, OVI, BOGOVI DREVNI, ŠTO IZDALEKA MOTRITE NA MENE?

ČUJETE LI POKOR-NOGA SLUGU SVO-GA, RANEFIJA?

DA, ZNAM DA ČUJETE... JER ODUVEK STE BORAVILI I UNUTAR UMA MOGA, DA, UVEK SPREMNI DA MI SE NARUGATE, JOŠ OD ONOG DANA KAD SAM UZEO DOBAR GUTLJAJ IZ BOČICE VEĆNOSTI.

DA VIDIMO: VARVARIN JE ZARADIO POKOJU OGREBOTINU OD OŠTRIH KANDŽI RAZJARENE UTVARE.

STOGLA ĆE SE UPUTITI KA NAJBLIŽEM GRADU...

ŠTO ĆE MI DATI DOSTA VРЕМЕНА DA SE ПРИПРЕМИМ ЗА НЈЕГОВ ПОВРАТАК НА ОВО ЗАБИТО МЕСТО.

UPRAVO SAM DOKRAJČIO GRABEŽLJIVOG VUKA...

DOVOLJNO VРЕМЕНА DA OSLOBODIM BEŠTIJE...

...NA KOJIMA SAM ISPROBAVAO RANIJE NAPITKE...

...TAKO DA NE PREOSTANE NITI JEDAN ZAROBLJENIK UNUTAR OVIH ZIDINA, OSIM RANEFIJA.

**HEJ, ZAMORIJANCI!!
IMA LI HRANE I PIĆA NA OVOME MESTU?**

...A, KROMA MU, OD TOGA SE OŽEDNI!

Osim... RANEFIJA.

A SADA, PREMA MOJOJ
BIBLIOTECI...

...DA, BAŠ TAKO SAM REKAO:

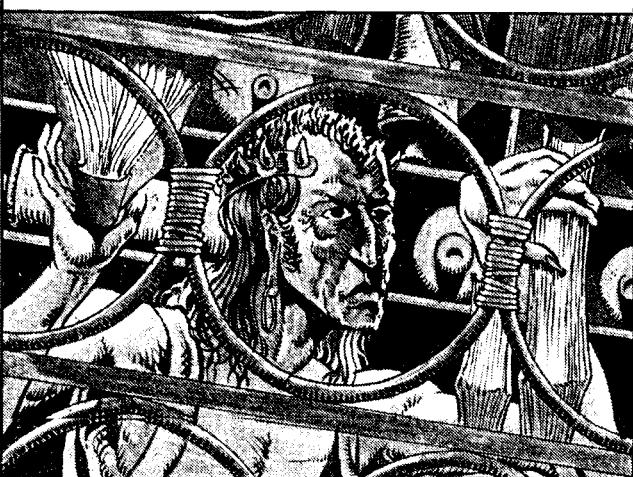
VELIKI BELI VUK,
NAJVĆI KOGA SAM
SUSREO, ČAK I
U GORJU.

A ZAŠTO TO
TEBI TOLIKO
ZNAČI?

VIŠE NEGOLI **TEBI**, STRANČE. TO JE
BIO RANEFIJEV VUK... A SUMNJE NEMA
DA ĆE ON HTETI DA SE OSVETI!

RANEFI?

NEMA VREMENA ZA BACANJE **SVIH** OVIH ČAROBNJAČKIH SVITAKA I SVEZAKA...

RANEFI JE ČAROBNJAK KOJI
BORAVI U BLIZINI. **BESMRTAN**
JE, BAREM TAKO PRIČAJU
ZA NJEGA.

ČELIK GA MOŽE SASEĆI,
ALI SPRAM NJEGA,
VREMEIMA OTUPELU
OŠTRICU!

...ALI ONIH ŠTO
MOGU BITI **RAZUMLJIVE** NEUKIM
SELJANIMA...
I VARVARIMA...
I TIME POSTATI
OPASNE... MO-
RAM SE REŠITI.

NA GOMILU S TOBOM, SKELOSE...
I S TOBOM, VATELOSE... DA, TU
IDE I KATULOS, ROB-PROROK!

AKO STE U PRAVU,
RADIJE BIH **IZBEGAO**
SUSRET S
NJIM.

TADA **NESTANI**, ČOVEČE!
PRODAĆU TI KONJA ZA
BAGATELU....!

GORITE, PAPIRUSI I
PERGAMENTI, SVICI
OD KOZJIH I DEVO-JAČKIH KOŽA...

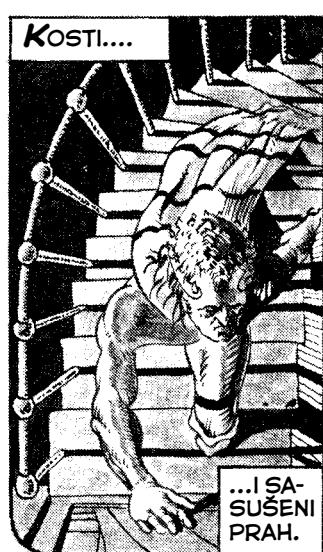
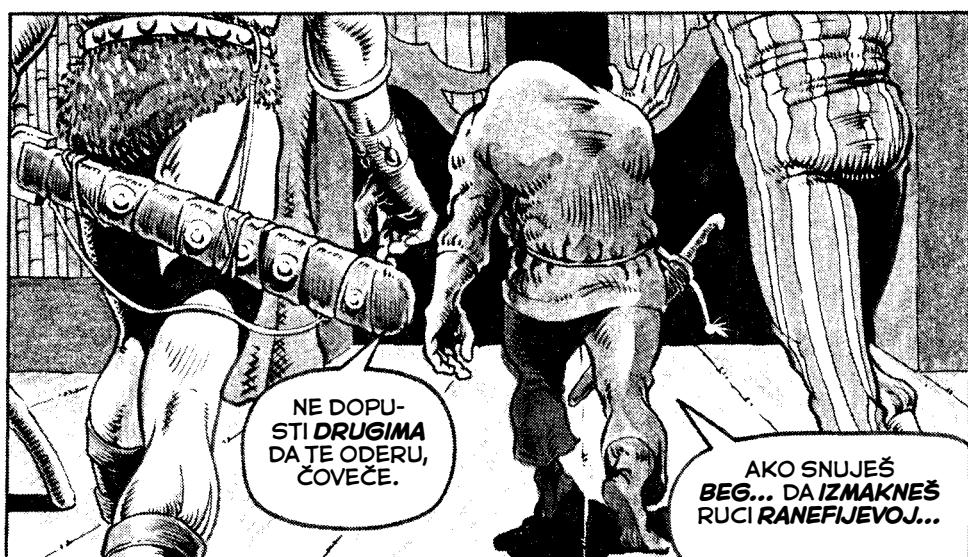
GORITE, I NEKA
HILJADE EONA MINU
PRE NEGOLI SE OVA-
KVO **PAKLENO ZNA-
NJE** PONOVNO SKUPI
U JEDNOJ **PRAŠNJA-
VOJ** PROSTORIJI!

DA, BEŽI ŠTO DALJE
I ŠTO BRŽE **MOŽEŠ**,
VARVARINE!

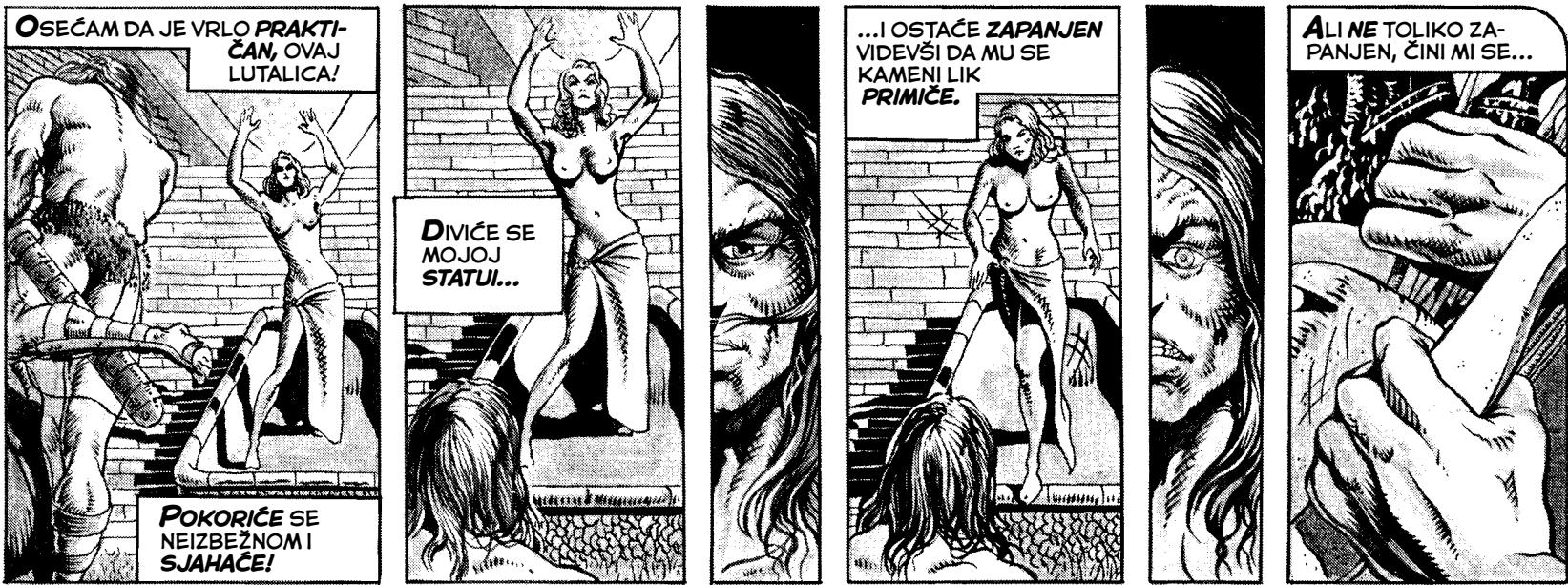
RANEFI ĆE TE
UHVATITI KÔ DA NA
PUŽU JAŠEŠ!

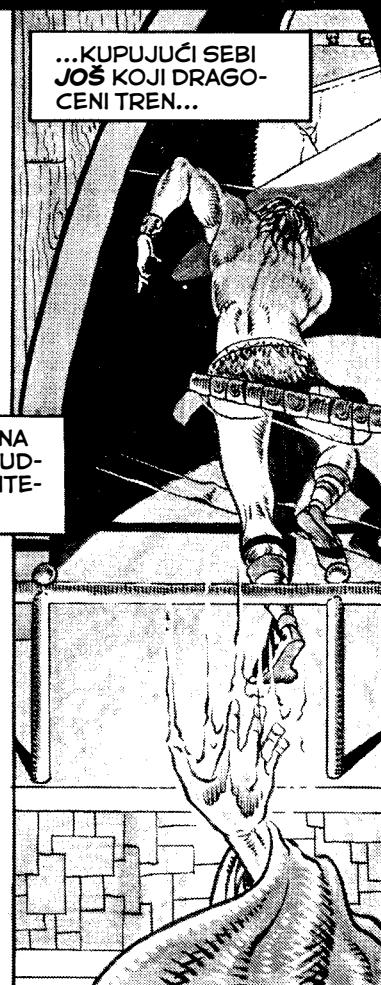
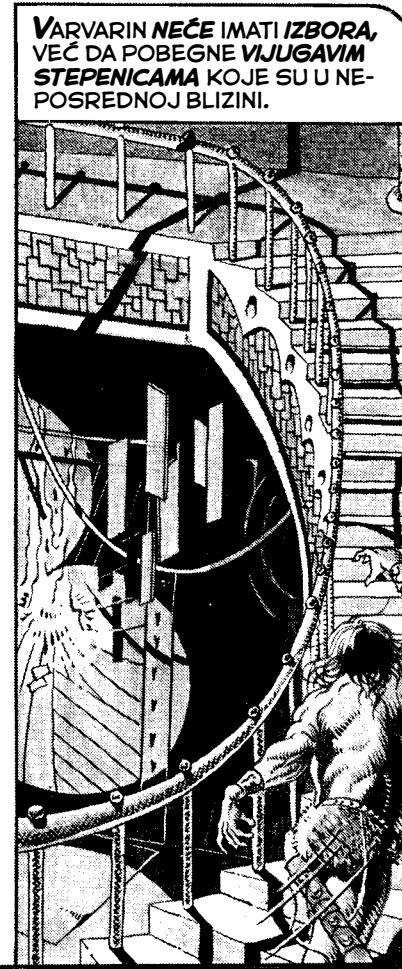
KO...?

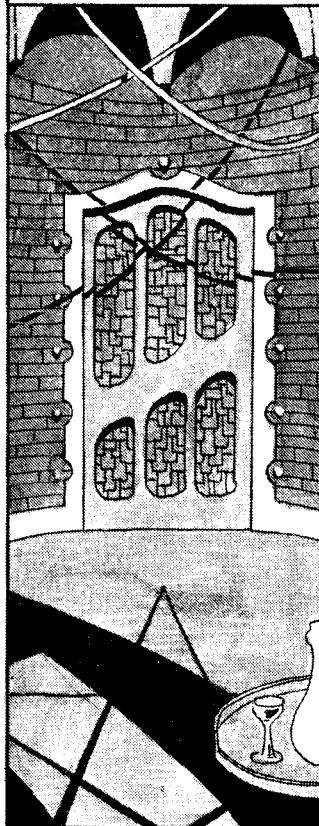

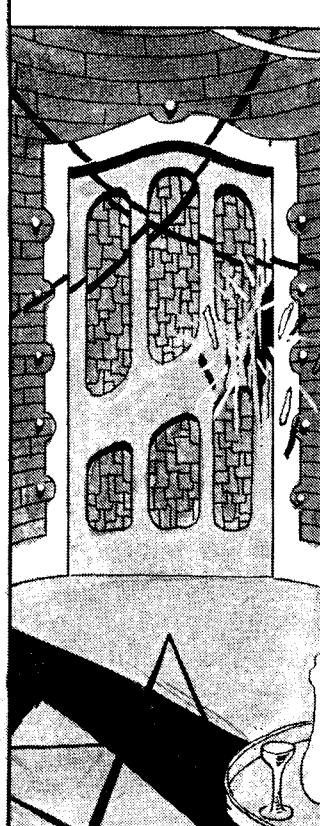

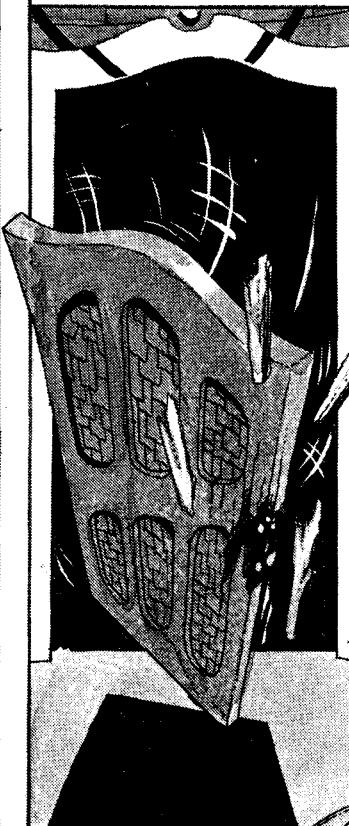
ČUJETE LI TO, PROKLETI BOGOVI DREVNI? ČUJETE LI ZAISTA?

TO ZVUK JE SMRTI ŠTO ZASECA U ZABRAVLJE-NA VRATA...

...ZVUK NASMEJANE SMRTI, KOJA NA KRAJU UVEK TRIJUMFUJE...

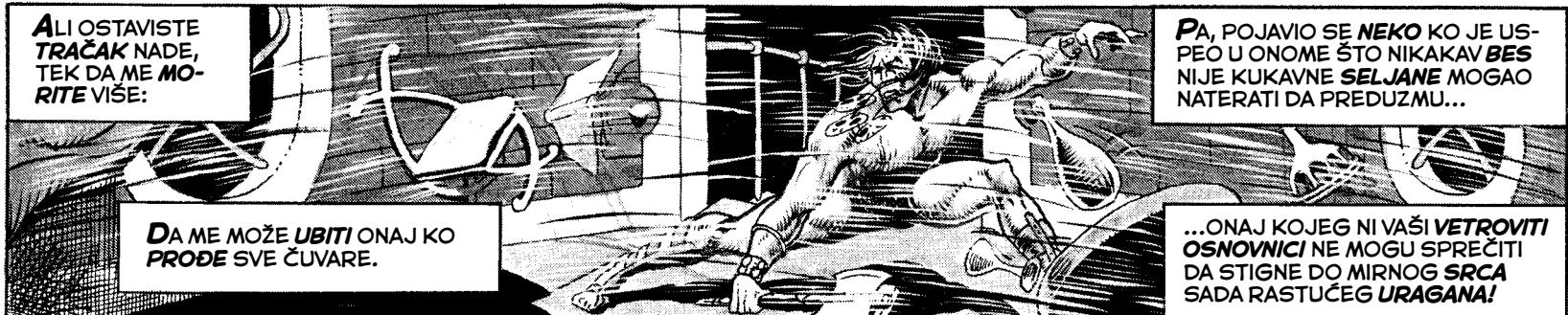
...A EVO, NAJ-ZAD, I SPASIO-CA MOGA!

ONOG ŠTO ČAK NI VAŠI ČUVARI NISU USPELI DA UDALJE OD MENE!

BELI VUK... OSNOVNICI... BILI STE ODLUČNI, IAKO SAM SE POGODIO S VAMA ZA VEĆNI ŽIVOT, DA NE UŽIVAM U NJEMU... VEĆ DA VAM SLUGA BUDEM ZA VJEK I VJEKOVA.

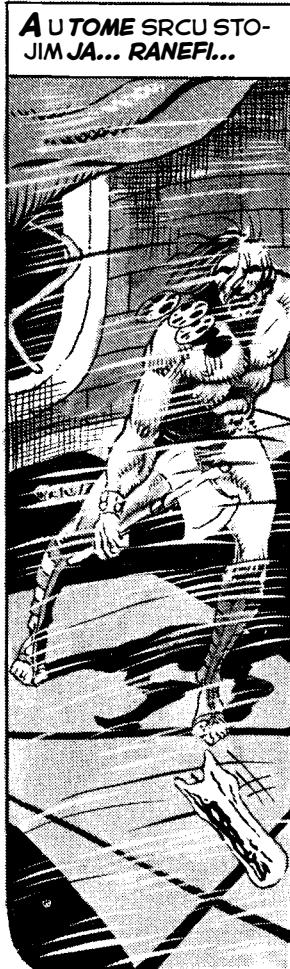
ALI OSTAVISTE TRAČAK NADE, TEK DA ME MORITE VIŠE:

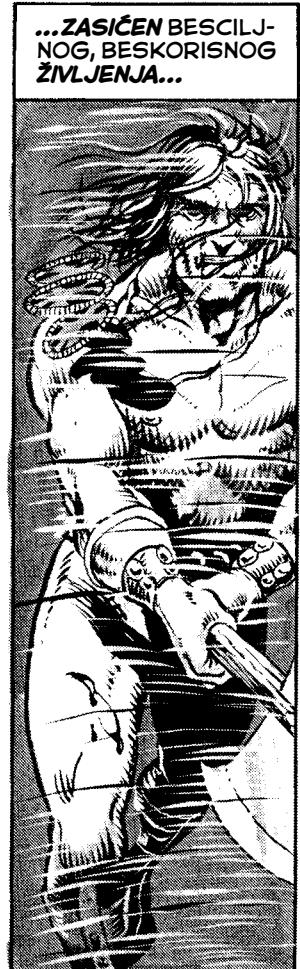
PA, POJAVIO SE NEKO KO JE US-PEO U ONOME ŠTO NIKAKAV BES NIJE KUKAVNE SELJANE MOGAO NATERATI DA PREDUZMU...

...ONAJ KOJEG NI VAŠI VETROVITI OSNOVNICI NE MOGU SPREĆITI DA STIGNE DO MIRNOG SRCA SADA RASTUĆEG URAGANA!

A U TOME SRCU STO-JIM JA... RANEFI...

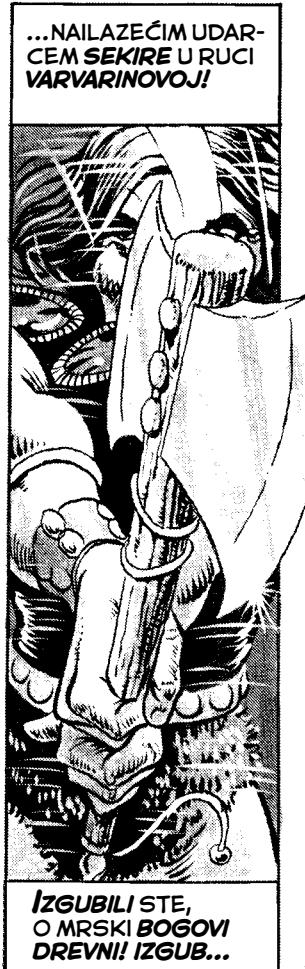
...ZASIĆEN BESCIJL-JNOG, BESKORISNOG ŽIVLJENJA...

...ZAHVALAN DA SE OSLOBODIM UZENGJA BESMRTNOSTI...

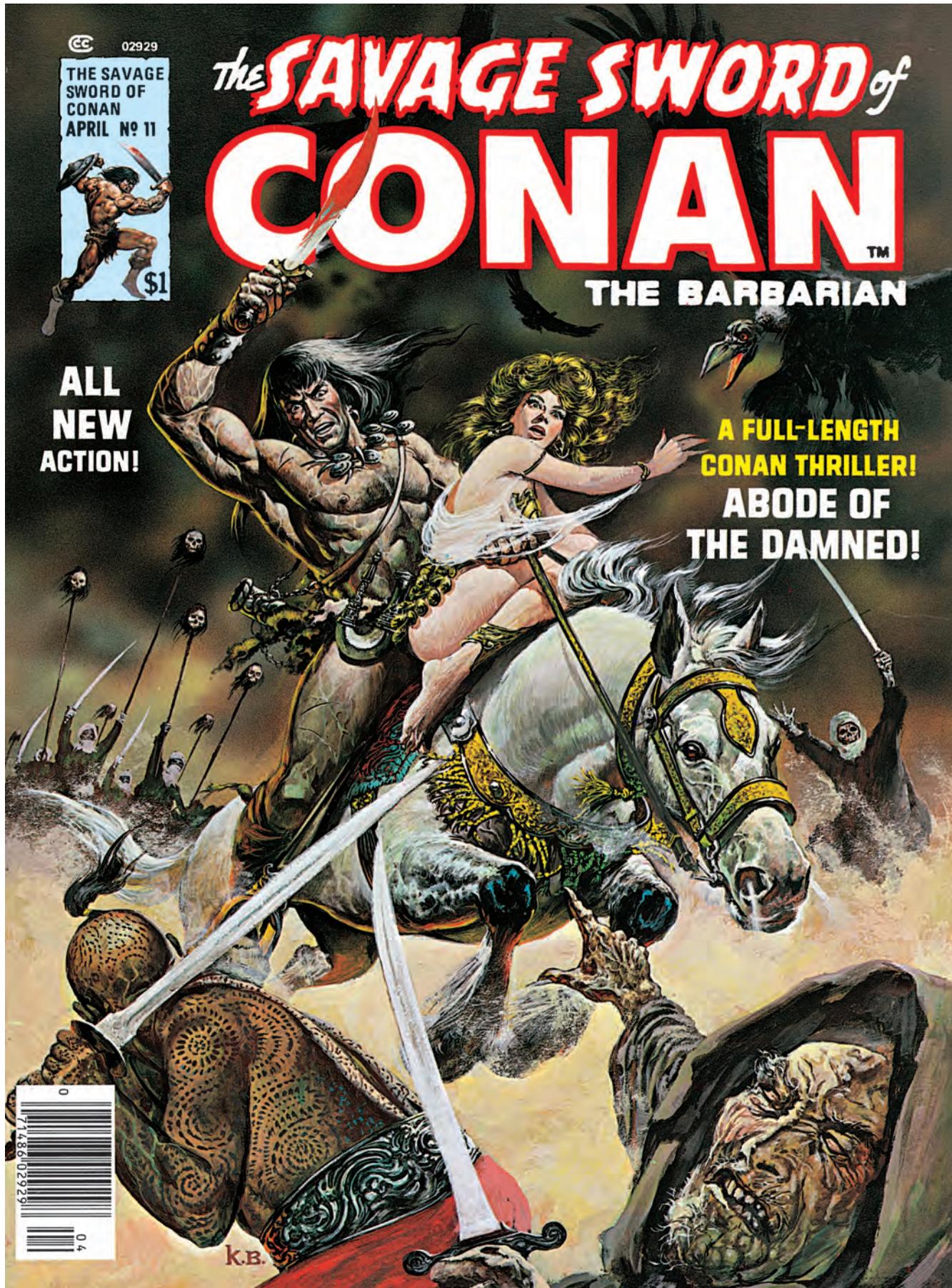

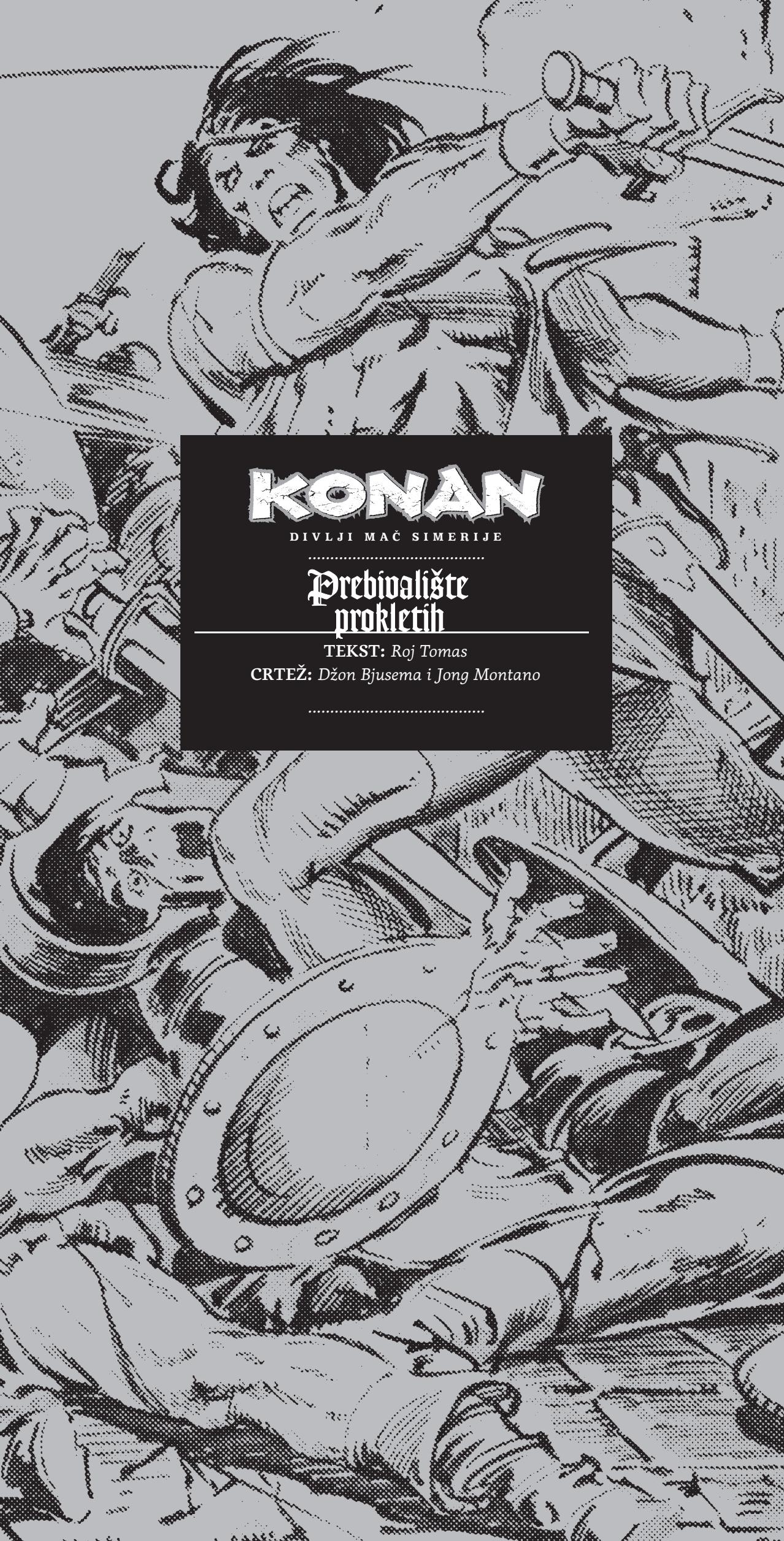
...NAILAZEĆIM UDAR-CEM SEKIRE U RUCI VARVARINOVОJ!

IZGUBILI STE, O MRSKI BOGOVI DREVNI! IZGUB...

KONAN

DIVLJI MAĆ SIMERIJE

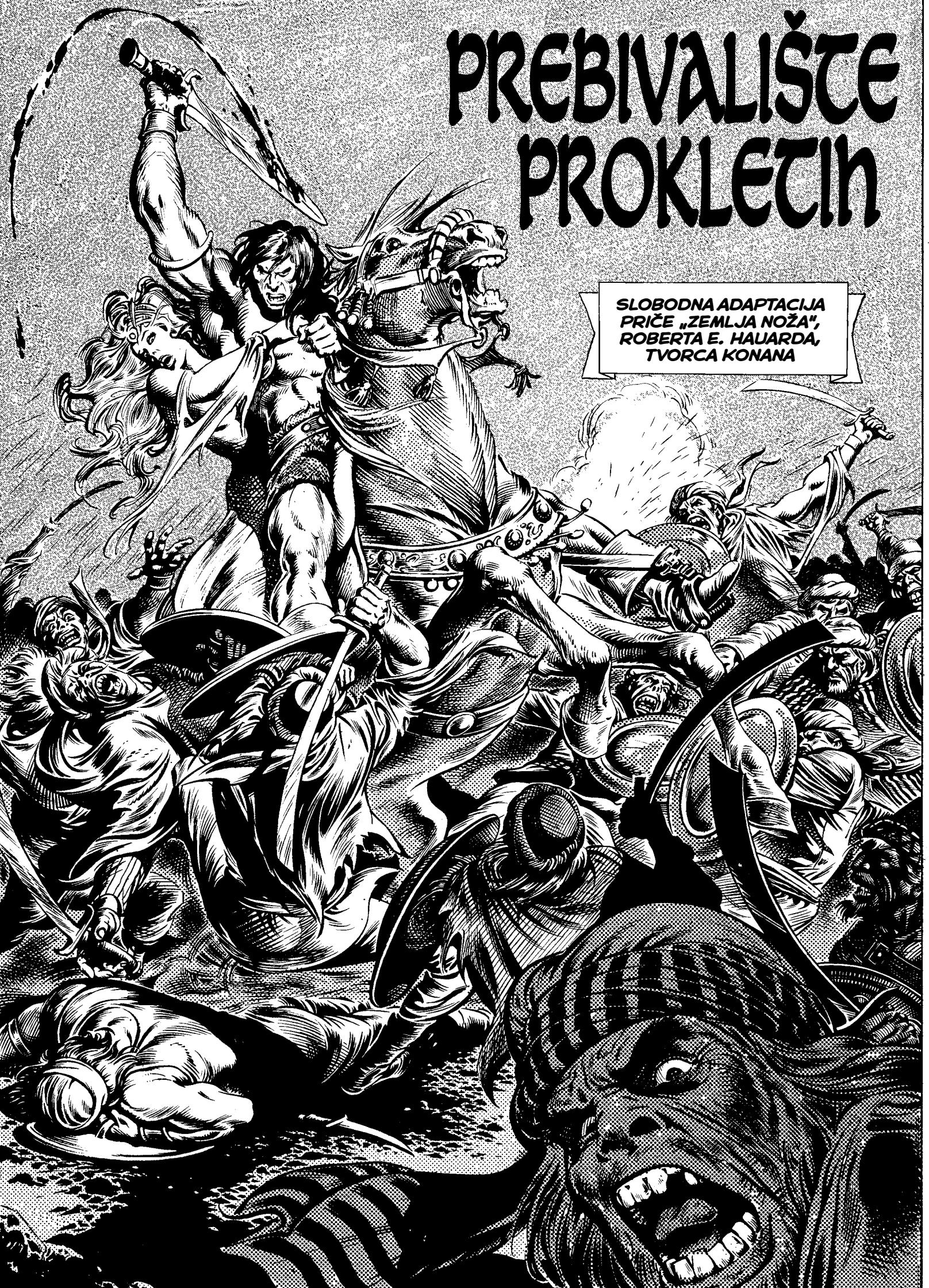
Prebivalište prokletih

TEKST: Roj Tomas

CRTEŽ: Džon Bjusema i Jong Montano

PREBIVALIŠTE PROKLETIH

SLOBODNA ADAPTACIJA
PRIČE „ZEMLJA NOŽA“,
ROBERTA E. HAUARDA,
TVORCA KONANA

TEKST: ROJ TOMAS

CRTEŽ: DŽON BJUSEMA I JONG MONTANO

ZOVU JE MELANI KOJA BEJAŠE S MNOGIMA.

I ZAISTA, KROZ NJENA VRATA TOKOM BROJNIH GODINA ČITAVA ARMIJA PROĐE; TOLIKO VELIKA DA BI MOGLA POKORITI ČITAV KOT.

NO, SVEMU JE TOME SADA KRAJ.

JER MELANI PRIŠTEDE DOVOLJNO ZLATNIKA DA SEBI KUPI MALENU KRČMU GDE ĆE SAMO TOČITI PIĆA... A DRUGE DEVOJKЕ POMAGAĆE PIJANIM TRGOVCIMA SVILOM DA SE OTETURAJU UZ TROŠNE STEPENICE DO SVOJIH POSTELJA.

BAŠ TAKO, SUTRA U OVO VREME...

IZNENADA, ZAČU SE KRIK S DRUGE STRANE NJENIH ZAMANDALJENIH VRATA...

... (A OPET, KOJA TO VRATA NOĆU NISU ZAMANDALJENA U KORŠEMIŠU, PRESTONICI KOTA?)...

...DOVOLJNO POZNAT DA SE USUDI DA SKINE REZU S VRATA I...

...NAJBOLJE BI BILO DA I TVOJE LEPO GRLO PREREŽEM...

MOŽDA
NEKE DRUGE
NOĆI, POGANI
OLOŠU!

AAA

ALI, ČAK I DOK SE
PREPADNUTI NAPADAČ
STROPOŠTAVA
NIZ STEPENICE...

MELANI
POSTUPA
NA OSNOVU
ČISTOG
INSTINKTA...

...URLAJUĆI OD
ZAPREPAŠĆE-
NJA I BOLA...

...SVESNA JE DA GA JE SAMO
OZLEDILA, ALI NE I
USMRTILA...

...I DA MU SE U
JEDNOM PRE-
OSTALOM OKU
OČITAVA ŽED ZA
UBISTVOM!

ČOVEK NA TRENUK KLE-
KNU, DOK SU MU SE S LICA
SLIVALI KRV I VINO, ALI IPAK
BEŠE REŠEN DA SE PONOVNO
ZALETI UZ STEPENICE...

KAD DO NJEGA DOPRE ZVUK
PIJANE PESME... TO SU
PONOĆNI TEREVENČARI,
KOJI ĆE MOŽDA NABASATI NA
NJEGA PRE NO ŠTO STIGNE
DA UBIJE DEVOJKU.

...I POTOM SE
PRIDIŽE I UTE-
ČE, HITAJUĆI
VANI, NE MAREĆI
PRITOM NI ZA
ŠTA DRUGO!

ZA TRENUK,
MELANI NEPOMIČNO
STOJI, PROKLINJU-
ĆI SEBE SAMU ŠTO
JE GURNULA NOS
TAMO GDE MU
NIJE MESTO...

A POTOM PO-
NOVO ZAČU SA-
MRTNI JECAJ...

ON LETIMICE POGLEDA PRO-
STRTU I NEPOKRETNU PRILIKU
POD NJENIM NOGAMA...

...I ODMAH ZAHVALI IŠTAR ŠTO SE IPAK UMEŠALA!

...I ZAKLJUČAJ VRATA ZA NAMA!

MOŽDA ĆE SE VRATITI... I TO NE SAM!

ZEMLJA NOŽA

NA NEKOM DRUGOM MESTU, U NEKO DRUGO VРЕМЕ:

NAZUBLJENI VETAR REŽE SVOJOM HLADНОСТЮ RAZMAŽENU KOŽU KOTIJANKE, UPRKOS SUNCU KOJE PEĆE ODOZGO.

PO HILJADITI PUT, UZALUDNO I NEVOLJNO, ONA TRZA OKOVE KOJI JOJ RANJAVAJU ZGLOBOVE...

TIHA BUDI, ŽENO...

GRIZUĆI SUVE I ISPUCALE USNE, ONA ČVRSTO STISKA SVOJE BUKAGIJE NE BI LI PREKINULA NJIHOV ZVEKET...

...INAČE ĆU TE, BOGOVA MI, OSTAVITI KAO POKLON LEŠINARIMA ŠTO NAD NAMA KRUŽE!

...DOK RASTEGNUTI NIZ MUŠKARACA NA KONJIMA TOLIKO USUKANIM DA IM SE REBRA MOGU PREBROJATI HODI DUŽ OPASNE USKE STAZE.

MISLI USKOЛЕBАNIH IZMEĐU VRLETI S JEDNE STRANE I STRMENI S DRUGE...

...MELANI IZ KORŠЕMIŠA STADE SE PRISEĆATI TOG DRUGOG SVETA, SADA TOLIKO UDAJJENOG U PROSTORU I VРЕMENУ.

PRED NJIMA SE PROSTIRE KIČMA OGROMNOG PLANINSKOG VENCA KOJI SE PRUŽA POPUT BEDEMA VEĆ DANIMA.

BEŠE LI TO ZAISTA PRE SAMO NEKOLIKO NEDELJA, KAKO LJUDI DANE BROJE...

POTOM SE NAĐE U ZEMLJI NOŽA, GDE JE ZAKON SPROVODILA SNAŽNA RUKA UZ UPOTREBU OŠTROG SECIVA.

ŠTO SU SE VIŠE UDALJAVAVALI OD UPORIŠTA KABULA NULE, NE-PRIJATELJSTVO JE POSTAJALO OTVORENIJE.

NO, ZAPOVESTIMA SMRTI TEŽE JE ODO-LETI NEGOLI ONIMA KOJE IZDAJU OBИЧNI MUŠKA-RCI ILI ŽENE.

ŠTA VELIŠ ZA Ovu, HA-MADE? DA JOJ PRERE-ŽEM GRKLJAN, ILI...?

ČAK I SADA, NAKON MNOGOBROJNIH DANA PROVEDENIH U BOLU I NOĆI U STIDU, ONA ZNA MALO TOGA, ALI PREPOSTAVLJA DA SU NJENI OTMIČARI UPRAVO TAJANSTVENI „MRAČNI TIGROVI“.

JER AKO NISU, ZAŠTO JU JE ONDA HAMAD IZBICEVAO KAD JE ČUO DA IH POMINJE?

TO JE GREŠKA KOJU NEĆE PONOVITI.

IPAK, ON JE HRANI DOVOLJNO DA BI I SVOJU SNAGU ODRŽAO...

...MADA TO ČINI IZ SOPSTVENIH PODMUKLIH RAZLOGA.

POTOM SE CRNA SILUETA ODVOJI OD KRVAVOCRVENE LOpte NA NEBU...

...I KRENU DOLE PREMA NJIMA...

U MEĐUVREMENU, ONA SE POLAKO PRIMICA LA TOM ČUDNOM I NEPOZNATOM MESTU GDE JE I POŽELELA DA BUDE... MADA NE KAO BESPOMOĆNA ROBINJA.

PREBIVALIŠTU PROKLETIH!

IZ NEKOG RAZLOGA, UOPŠTE NE SUMNJA DA ĆE TO MESTO OPRAVDATI SVOJ NAZIV.

SAMO SE NADA DA NEĆE DOSADITI HAMADU PRE NEGOT STIGNU NA ODREDIŠTE.

JER SVEŠNA JE DA BI JE U TOM SLUČAJU DRUGE RUKE HALAPLJIVO ŠČEPALE.

A ONDA, JEDNOG DANA, PRED SUMRAK, DOK SU SE USPINJALI UZ DUGU STRMINU, GDE SE ĆINIO KAO DA SUNCE POČIVA NA VRHU OŠTROG GREBENA...

IŠTARINIH MI LJUBAVI! USAMLJENI JAHAČ... OVDE, NA OVOM MESTU?

NA TREN POMISLIL DA JE KENTAUR...!

BEŠE NEČEG NEOBUDZANOG I UPADLJIVOG U TOJ DIVLJOJ PRIKAZI... NEČEG ŠTO JE PRIVUKLO SVAČIJI POGLED.

TE NOĆI HAMADU NE PADE NA UM DA NAHRA-
NI SVOJU NAPĀČENU ZAROBLJENICU... VEĆ,
KORĀČAJUĆI KA RUBU LOGORA, TAJ ZADA-
TAK PREUZE ČOVEK KOJI SEBE NAZIVA
ŠIRKU.

A ONDA, NAKON ŠTO IZNENADA
DONESE ODLUKU, PROGOVORI
PROMUKLIM ŠAPATOM...

PRAVO JE PITANJE...
KAKO JE DEVOJKA
IZ ZAPADNOG KOTA
ČULA ZA NJIH?

A ONDA SE SETI STRAŽARA UDALJENOG SAMO KOJI METAR I...

POČUJ, ŽE-
NTURAČO...

HAMAD MI
REĆE DA NOĆAS
MOŽEŠ OGRE-
JATI MENE!

NE! ZAR SE
ITI PROTIV
MENE OKRE-
NU...?

PSSST! STRA-
ŽAR ŠTO HRĆE
MOŽDA SE PRE-
TVARA SAMO.

REC MI OTKUDA
DODE OVDE... ALI
ŠAPATOM!

D-DA...
HOĆU...!

NEŠTO U MUŠKA-
RČEVOM DODIRU I U
NJEGOVIM ČELIČNO-
PLAVIM OCIMA GOVO-
RI KOTIJANKI DA MU
SME VEROVATI...

I STOGA MU ISPRIČA SVE ŠTO JE
SNAĐE...

...AH DA, MOJ
BRAT MI JOŠ
REĆE:

„MRAČNI TIGRO-
VI IMAJU NOVOG
PRINCA! ZOVU
GA ABDEL KAFIR,
IAKO MU JE PRA-
VO IME NIKOLAV
IVON!“

ZVUČI LI
TI ISTA OD
OVOGA SMI-
SLENO?

MOŽE
BITI.

NA-
STAVI.

NEMAM TI ŠTA VIŠE REĆI!

MOLIM TE...
HOĆEŠ LI MI SA-
DA POMOĆI DA
UTEKNEM???

NE
MOGU.
NE SADA.

ALI UČI-
NIĆU ŠTA
BUDEM
MOGAO...
DOCNIJE!

DOCNIJE?! HOĆE
LI ISTA PREOSTA-
TI DOCNIJE... ZA
NESREĆNICU PO-
PUT MENE?

POŽELEH DA
SE OSVETIM
VOĐI MRA-
ČNIH TI-
GROVA, A
SADA...

A SADA
MORAŠ
SPAVATI.

MORAM NAZAD
PRE NO ŠTO MOJE
ODSLUSTVO BUBE
PRIMEĆENO.

IAKO ISPUNJENA OČAJANJEM,
MELANI POMISLJ: NEOBIČAN LI
JE OVAJ ŠIRKU IZ ZAMORE.

EVO TI PLAŠTA
DATE ŠTITI OD
NOĆNOG HLADA.

NEKAKO JOJ SE UČINI DA ON TRAŽI VIŠE OD PUKOG UTOČIŠTA U
PREBIVALIŠTU PROKLETIH.

mačevi u gradu

PRE SVITANJA OVA SUMORNA DRUŽINA NASTAVLJA DALJE. STAŽA SE SVE VIŠE USPI-NJE, A S VREMENOM NA VREME JE I STRMIJA NEGO OBİČNO.

MELANI UBRZO POČE DA SE BORI ZA DAH NA RAZREĐENOM VISINSKOM VAZDUHU... KOJI BRĐANI I TAJNOVITI ŠIRKU NAIZGLED PODNOSE S LAKOĆOM.

A POTOM, U PODNE, DOK SU SE Približavali ČUVENOM NADIROVOM PROLAZU, IzNE-NADA SE ZAUStAVI-ŠE UGLEDAVŠI ZA-PREPASCUJUĆI PRIZOR...!

BELOVE MI BRADE! PRIVIDA LI MI SE?

TRI ČOVEKA! ALI KO BI SE, DOVRA-GA, USUDIO DA SE BEZ KONJA U OVE PLANI-NE ZAPUTI... DA SE RASKREČENIH NOGU ZAUStAVI NA JEDINOJ STAŽI ZA GRAD LOPOVA?

ČOVEK ZNAN KAO ŠIRKU NE PROGO-VARA.

ALI, I PRE NO ŠTO SE POSLEDNJI OD TROJICE OKRENU I ZAGONETNO SE U NJIH ZAGLEDA, ON OPA-ZI NJIHOVE JEZOVITE OČI BOJE NOĆNE TMINE...

I STOVETNI SU, KAO DA JE REČ O TROJKAMA ODGOJENIM U NEKOJ DALEKOJ KLIMI, JER MU NE POLAZI ZA RUKOM DA IH RAZLIKUJE.

A KAD JEDAN OD NJIH PROGOVORI... NJEGOVE LEDENE REČI POSLAŠE MU ŽMARCE UZ KIĆMU:

TRAŽIMO MESTO KOJE LJUDI NAZIVAJU **PREBIVALIŠTEM PROKLETIH**.

ODVEŠCETE NAS TAMO, MO-LIM.

HOĆU **ĐAVOLA!**
ŠTA SAM JA... DA-DILJA ZA PO-LA SVETA?

JA TO NE BIH POKUŠAVAON, PRIJATE-LJU.

TI NISI JA, ŠIR-KU... A NISI MI JOŠ NI **PRIJATELJ!**

OPLJAČKAĆU
VAS, ETO ŠTA ĆU
URADITI!

TEBE POŠTEDEDEH JER
BI **MRAČNIM TIGROVI-**
MA UVEK MOGAO DO-BRO DOĆI JOŠ JEDAN
DOBAR BORAC...

...ALI OVE KICOŠE NE BI VREDELJU NI IZVODITI NA PIJACU ROBOVA!

AGAME!
BORAČE!

SASECITE IH I OTMITE IM SVE
ŠTO POSEDUJU!

RADO, GO-SPODĀRU!

PA? HAJDE... SKIČITE!

MOŽDA ĆE ONAJ KO-JI NAJGLASNIJE BUDÉ
MOLJAKAO NAJDUŽE
POZIVETI!

ZAČUTI, AGA-ME... I UDRI!!
ZAŠTO...

...ZASTA-
DE...?

DVOJICA BRĐANA NA
TRENUTAK STADOŠE KAO
SKAMENJENI, S MAČEVIMA
U RUKAMA...

DA BI POTOM OBOJICA U ISTOVETNOM TRENUTKU PREKINULA TU ČUDNOVATU SLIKU...

...ZAMAHNUVŠI SVO-JIM ŽEDNIM OŠTRICAMA JEDAN PREMA DRUGOME!

POPUT KRUTIH KIPOVA KOJI NESAVRŠENO OŽIVEŠE, DVOJICA BRĐANA POLAKO UKRSTIŠE MAČeve, KAO DA SE BORE POD VODOM.

...DOK NAJEDNOM NE SPAZIŠ OGROMNI GRAD OPASAN BEDEMIMA USRED PLANINSKIH VENACA, POPUT MRAČNOG BISERA POLOŽENOG NA HRPU CRNOG I GOLOG KAMENJA.

PREBIVALIŠTE PROKLETIH.

ETO, POMISLI MELANI, ZAŠTO GA TAKO NA-ZVAŠE.

I VEĆ SE PREPARE OD ONOGA ŠTO JE DALJE ĆEKA.

A POTOM, DOK JE NISKO SUNCE PRETVARALO PRAŠINU ZA JAHĀCIMA U KRVAVU IZ MAGLICU...

STOJ! KAŽI IME I NAME-RU SVOJU!

MAKARE, PSETO... MOJE IME ZNAŠ KOLIKO I SVOJE...

A KAD JE REĆ O MOM PRTLJAGU... NEĆE NJENO IME BITI SUTRA U PONUDI NAJBOLJEM PONUĐAČU!

MOŽEŠ PROĆI, HAMADE.

ALI KO JE OVAJ NAMERNIK? KOŽA MU JE TAMNA KAO U BRĐANINA, MADA...

PRIUPITAJ GA SAM! ZA NJEGA NE JEMČIM.

!?

KO SI TI, PSETO?

NISAM NIKAKAV PAS... VEĆ ŠIRKU, ZAMORIJANAC.

TRA-
ŽIM UTOCIŠTE U
GRADU LOPOVA,
KAKAV SAM I SAM.

NO, ZNAM DA MI PRVO MORA SUDITI VEĆE...

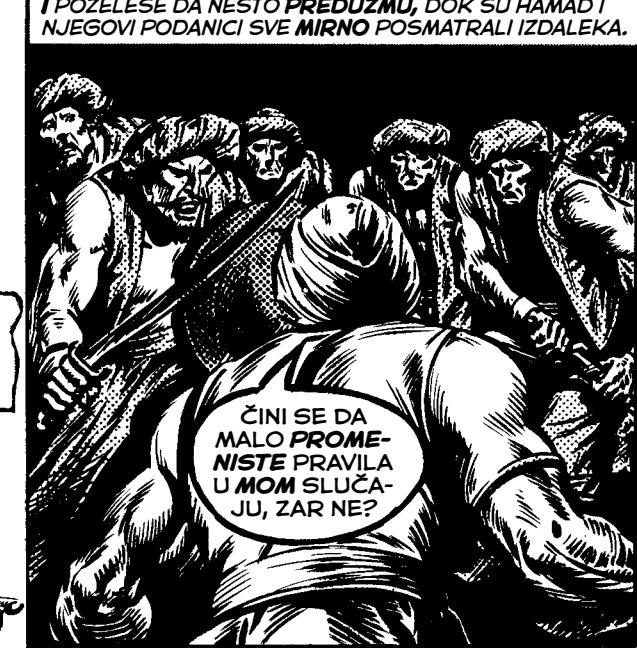
SAMO ŠTO TI JA MORAM SUDITI PRE NO ŠTO PRED VEĆE IZAĐEŠ!

SAMO SU TRI NAČINA
DA JEDAN STRANAC
UDE U GRAD.

KAO ZA-
ROBLJENIK,
POPUT ONE
ROSPRIJE
TAMO...

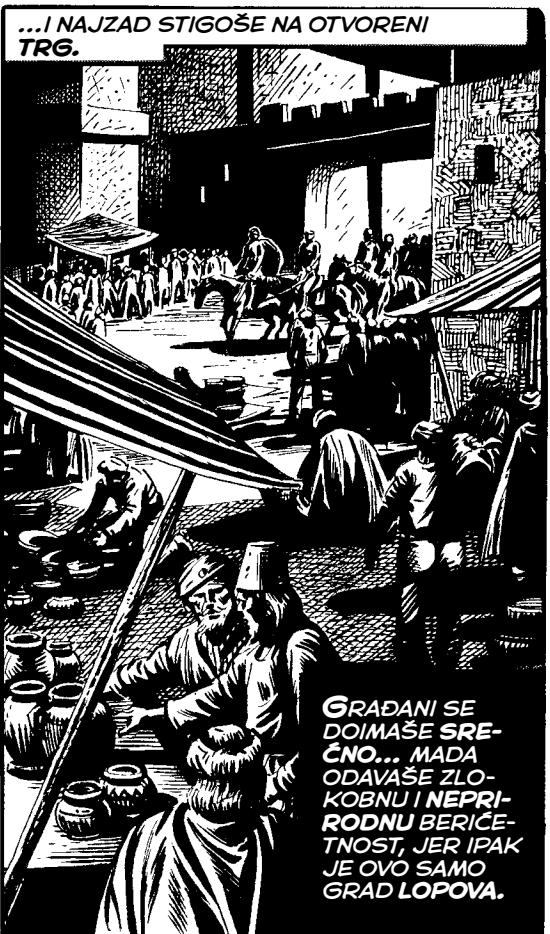
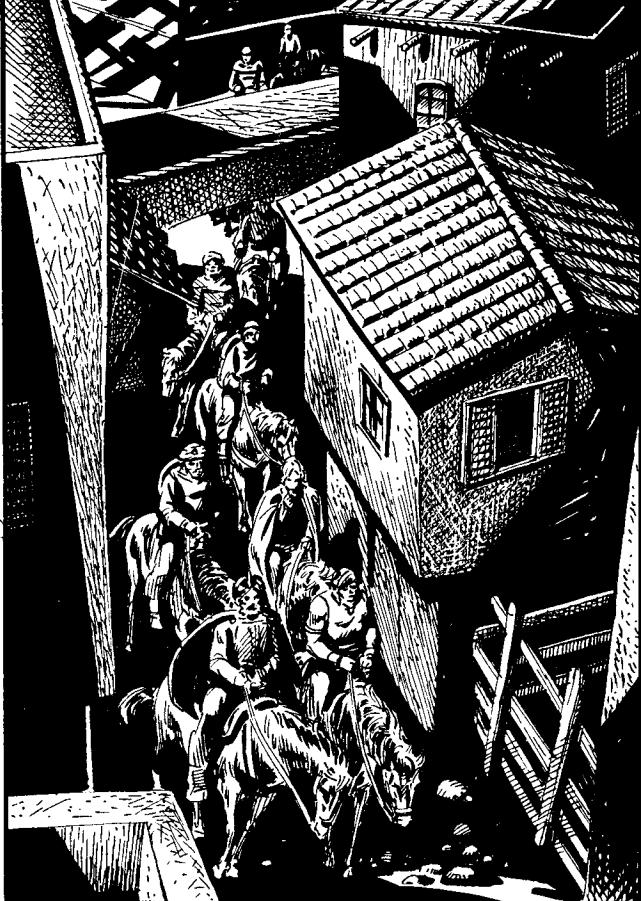
...DA ZA NJEGA
JEMČI NEKI POZNATI GRA-
DSKI POGLAVAR, ŠTO HA-
MAD NE UČINI ZA TEBE...

ZAJEDNO, DVOJICA STAREŠINA I MNOGI LJUDI PRO-LAZIŠE KROZ KRATKE I USKE ULIČICE...

GRADANI SE DOIMAŠE SRE-
ĆNO... MADA ODAVAŠE ZLO-
KOBNU I NEPRI-
RODNU BERIĆE-
TNOST, JER IPAK JE OVO SAMO
GRAD LOPOVA.

ISTINA JE! ALI GRAD JE PODELJEN NA PA-
RTIJE... I SVAKO KO JE MUDAR ODABIRA JEDNOG STARE-
ŠINU.

ŠTA ĆEŠ
TI, TUDIN-
ČE?

ZAHVALAN SAM NA PONUDI, MILOSTIVI GOSPODARU... ALI JA SAM SVOJ COVEK, A NE...

NAJEDNOM IZA NJIH NA-
STADE METEŽ I NADJA-
ČA OSTATAK STRANČE-
VOG GOVORA...

TAKO ZNAČI!! PONOVO
NAM TUĐINCI ULAZE U
GRAD... SAMO DA BI
POJEDINE STAREŠINE
MOGLE ZARADITI KO-
JI BAKRENJAK!

VEĆ IMAMO DOVO-
LJNO STRANE KRVI
U ROBOVSKIM TO-
ROVIMA...

...TE KA-
ZEM...

...DA BISMO JE, ZA
PROMENU, MOGLI
IMATI MALO I NA
ULICI!!

MEĐUTIM, DRUGI TUĐINAC VEĆ ISUČE OŠTRICU, A KONJ MU POČE
GAZITI ONOGA KOJI KAMEN HITNU, ČAK I PRE NEGO ŠTO SE TAJ KA-
MEN NADE NA ZEMLJI...

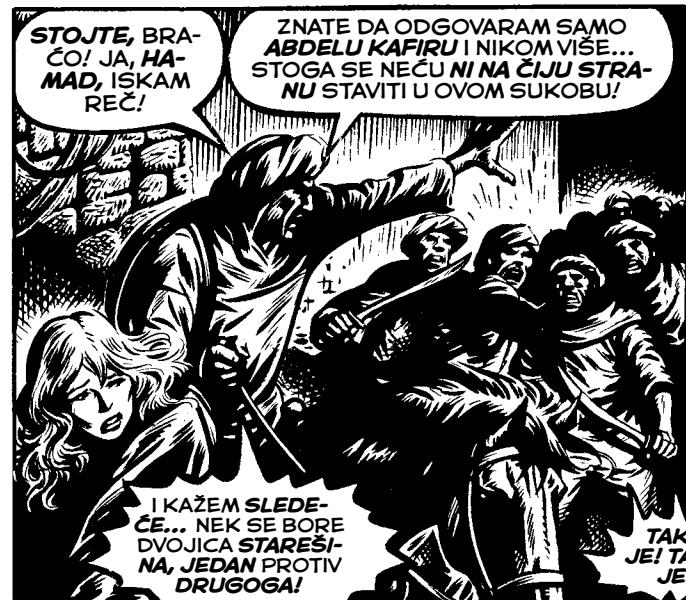
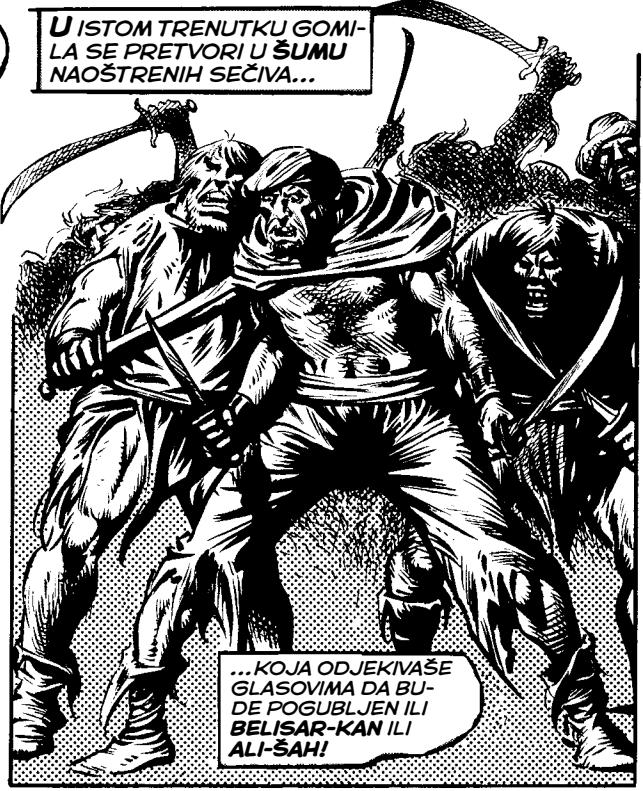
MIR, DECO MOJA! OVO
JE ŠIRKU IZ ZAMORE...
KOJI DODE DA BUDA
JEDAN OD NAS!

JA GOV-
RIM U NJEGO-
VO IME... JA,
BELISAR-
-KAN!

...A POVIK POSTADE JOŠ JAČI NAKON ŠTO SE ŠAKA NOVČICA
NAŠLA PRED ZJAPEČOM GOMILOM.

OBICAJI NALAŽU DA SE DVJICA LJUDI PRE NO ŠTO OTPOČNU SUKOB OKRENU LICEM JEDAN PREMA DRUGOM I DA SE JEDAN OD DRUGOG UDALJE.

ALI TO NE VAŽI ZA ALI-ŠAHU, KOJI SE IZNENADA S BOKA BACI NA SVOG ZAPANJENOG PROTIVNIKA...

...A KONJ BELISAR-KANA POSRĆE PRED NALETOM!

EVO TI,
PSETO!

KLETA
IŠTAR!

KAKVA DRSKOST... OSPORAVATI MOJU MOĆ U OVOM GRADU....

KAO S ČOVEKOM? NE... PROBURAZIĆU TE, KAO ŠTO I VALJA S POBESNELIM PSOM!

RAZBORITO ZBORIŠ O BESNIM PSIMA, ALI-ŠAHU...

NAPAO SI ME MUČKI, VRAŽE... I SVI TO VIDEŠE!

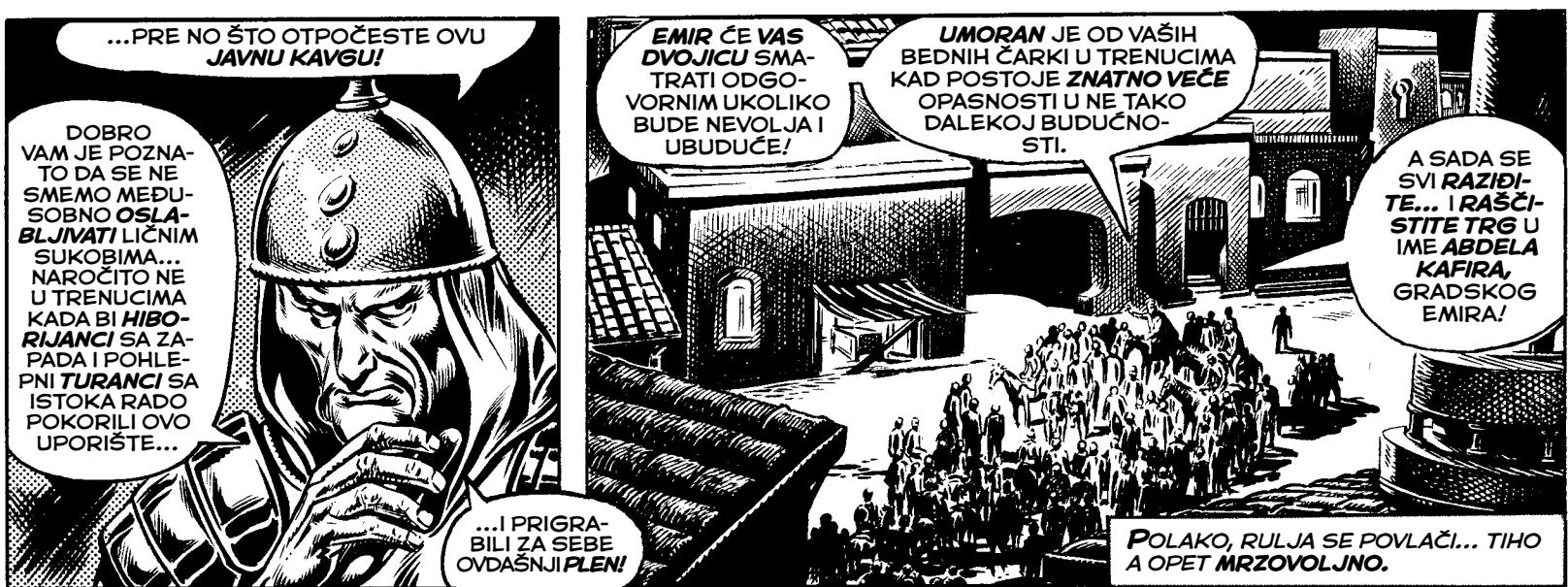

...MADA ĆEŠ TI BITI TAJ KOJI ĆE BITI POSEĆEN!

KROMA MI, ODSEKAO BIH TI GLAVU, UMESTO ŠTO ĆU TE SAMO ZBACITI S KONJA TUPIM DELOM OŠTRICE SVOJE...

A SAD SJAŠI S KONJA I BORI SE SA MNOM KAO ČOVEK S ČOVEKOM!

...ALI VERUJEM DA BI TO BELISAR-KAN RADIJE UČINIO SAM, KAD SE VRATI U SEDLO!

TRENUTNO MU JE MISLI OBZELA JEDNA VITKA KOTI-JANKA.

MADA SE ČAK NI ON NE USUĐUJE DA TO POKAŽE... BA-REM NE JOŠ.

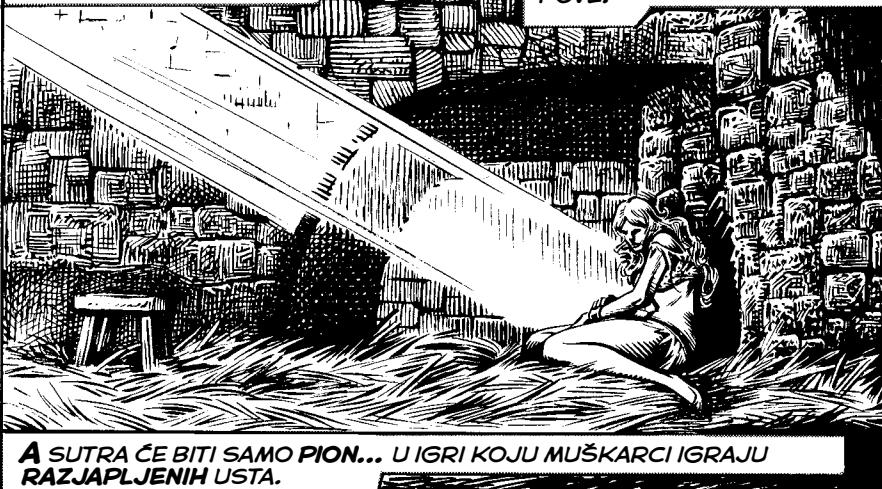
I STOGA JE DA-LEKO OD NJE...

...U TRENUTKU KAD JE UBACUJU U MRAČNU ĆELIJU KOJA ZAUDARA NA GAMAD, BUĐAV HLEB I DAVNO SKO-RUŠENU KRV.

ŠCUĆURENA NA PLESNI-VOJ SLAMI, DEVOJKA RAZMIŠLJA O NEDOKU-ČIVIM PUTEVIMA PAKO-SNE SUDBE.

GODINAMA BEJAŠE IGRA-ČKA MNOGIH MUŠKARACA; A OPET, UVEK JE ONA BILA TA KOJA JE NJIMA UPRA-VLJALA I PUNILA SVOJE DŽE-POVE.

A SUTRA ĆE BITI SAMO PION... U IGRI KOJU MUŠKARCI IGRaju RAZJAPLJENIH USTA.

ČITAVA JOJ BUDUĆNOST POČIVA NA ČOVEKU KOJI SE PREDSTavlja KAO ZAMORIJANAC ŠIRKU, ALI ČIJI NAGLASAK NIJE NI NALIK NIJEDNOM ZAMORIJANCU S KOJIM SE SRELA TOKOM SVOG VIŠEGODIŠnjEG ISKU-STVA.

ČITAVA BUDUĆNOST... I OSEĆA DA SU JOJ IZGLEDI TANKI POPUT IVICE MAČA.

I DOK TONE U SAN, NIJE SASVIM SIGURNA DA JE IKADA I POSTOJALA OSOPA PO IMENU MELANI, KOJA JE SPAVALA U MEKANOJ POSTELJI I PILA IZ PAŽljIVO UKRAŠENIH PEHARA TANKIH DRŠKI...

...I KOJA JE ZAISTA VEROVALA DA ĆE DOŽIVETI DAN KADA ĆE PRAVDA BITI IZ-VRŠENA NAD LJUDI-MA KOJI JOJ UBIŠE BRATA.

SAN JOJ SE RASPLINUJE: VEC JOJ SE ČINI MRAČAN, I NEJASAN, I NESTVARAN.

ONO STRANI DRAGULJ

BUDI SE ZASENJENA SVETLOŠĆU BAKLJE.
KAD JOJ SE OČI NAVIKOŠE NA TREPERAVI
SJAJ, PRIMETI VISOKOG I SNAŽNOG MUŠKA-
RCA SA ŠIROKIM I SIVIM OČIMA... HLAĐNIM
POPUT LEDENOG MAČA, KOJE JE ZAMIŠLJENO
POSMATRAŠE.

BEŠE TO IZJAVA, A NE
PITANJE.

TI SI ME-
LANI...

MELANI KOJA
BEJAŠE S
MNOGIMA!

A ONDA, MADA OSTADE BEZ DAHA
PRED MIŠLJU DA JE NEKOMEZNANA
NA MESTU TOLIKO UDALJENOM OD
KOTA, ONA USPE DA PRIMETI DA
ČOVEK GOVORI S TRAČKOM
TURANSKOG NAGLASKA...

...NAGLASKA
KOJI NE BI PRI-
METIO NIKO KO
NIJE PROVEO ŽIVOT
ŽIVEĆI PONIZNO I
POSMATRAJUĆI
NAVIKE MNOGO-
BROJNIH MU-
ŠKARACA.

ODJEDNOM SHVATI DA PRED NJOM STOJI VLADAJUĆI
EMIR OVOG PREBIVALIŠTA LOPOVA... ČOVEK PO IMENU
ABDEL KAFIR...

...MADA ZNA DA JE NJEGOV PRAVO IME
POSVE DRUGAČIJE.

MOJ NESREĆNI
UBICA, KOG SI LIŠILA
POLOVINE ČULA VIDA,
SASVIM PRIRODNO,
POŽELEO JE DA TE
UBIJE.

A POTOM PRE-
VAGNU NJEGOV
RAZUM, JER JE ZNAO
DA BIH ŽELEO DA TE
UHODE... DA VIDIM
ŠTA SI SAZNALA OD
ONOG IZDAJNIČKOG
PSETA, DARAMIJA!

A SADA MI
KAZUJ... ŠTA TI
DARAMI REĆE
PRE NEGOTI
JE UMRO I ŠTA
TE NAVEDE DA
TOLIKI PUT
PREVALIŠ?

NIJE BITNO ŠTA JE
REKAO, VEĆ KO JE
BIO!

ON MI BEŠE...
BRAT!

TOVJ BR...?! ERLIKA
MI... KONAČNI DEO SLA-
GALICE NAJZAD JE
SKLOPLJEN!

PROVEDOH
SVE OVE
NEDELJE
BRINUĆI
NIZAŠTO!

PO-
MISLJU
DA
SI MOŽDA
KOTIJANSKA
UHODA...

TO TE ČINI OPASNOM PO MENE,
ČAK I KAD SI TAKO NENAORUŽANA!

ALI SADA VIDIM DA
BILA SI SAMO GLU-
PAVA ŽENSKINJA
ŽELJNA OSVETE,
A BEZ IKAVOGA
ZNANJA!

DOBRO
ZNAM DA
TVOJE JE
PRAVO IME
TURANSKO
NIKOLAV
IVON!

ISTINSKI
MI JE ŽAO ŠTO
TO REĆE, DE-
VOJKO.

TO TAKODE ZNAČI
DA DARAMI POŽIVE
NEŠTO DUŽE NEGOTI
MOJ
UBICA MIŠLJAŠE.

I ZBOG TOGA
IZGUBIĆE I DRU-
GO OKO.

MADA SE
PITAM DA LI SI
UOPŠTE SVEŠNA
ZBOG ČEGA JE
ČINJENICA DA
ZNAŠ MOJE TURA-
NSKO IME I POREKLO
UOPŠTE ZNAČAJNA.

NISAM TO ZNA-
LA DOK NE DO-
DOH OVAMO...
ALI SADA
ZNAM!

...POGOTOVO
JER ZNAJU DA
BI TURANAC
DEBELO PLATIO
DA OVAJ GRAD
NEKO IZNUTRA
IZDA!

RAZBOJNICI
KOJIMA VLADAŠ
PONOSNI SU I
NEUKROTIVI!
ONI NIKADA NE BI
SLUŽILI JEDNOM
TURANCU...

„UPRAVO DA IZDAJU NAPRAVIM I DOĐOH OVAMO, DEVOJKO... POSLA ME
KRALJ JEZDIGERD TURANSKI LIČNO, DA NAPREDUJEM I POSTANEM
PREDVODNIK STRAŠNIH MRAČNIH TIGROVA.“

„AH, KAKO BI SAMO JEZDIGERD
VOLEO DA DOJAŠE PO TRIJUMF /
BLAGO U PLAMTEĆIM RUŠEVINA-
MA PREBIVALIŠTA PROKLETIH!“

SUŽNJI I SMAKNUĆA!

PROTIČUĆI SIVKASTA KROZ REŠETKE NA PROZORU, ZORA BUDI MELANI.

I ONA SE ODMAH PRISETI DA SE BUDI KAO ZATOČENICA...

...ALI OTICI ĆE NA POČINAK, KROZ NEKOLIKO SATI, KAO ROBINJA.

NEDUGO ZATIM NJENI TAMNIČARI, PODRUGUJUĆI SE U TIŠINI, UDŠE NOSEĆI POKVARENKO VINO I JOŠ POKVARENJU HRANU...

POTOM JOJ DOZVOLJAVAJU TAJ LUKSUZ DA SE OKUPA...

...PRED OĆIMA TAMNIČARA KOJI MOTRE PAŽLJIVO I ŠKILJEĆI, NARAVNO.

U POREĐENJU S NEUGODNOSTIMA PUTOVANJA, TAKVO ŠTO BI JOJ SE TREBALO ČINITI POPUT RAJA...

RANIJE, KAD GOD SE PRODAVALA U KORŠMIŠU, ONA JE BILA TA KOJA JE BIRALA ZA KOLIKO I KOM MUŠKARCU...

MEĐUTIM, KAD O TOME STANE MISLITI, SVE JOJ SE ČINI OGAVNIM...

JER NE OSEĆA SE NIŠTA BOLJE OD NAGRADI VANE ŽIVOTINJE NA IZLOŽBI.

ILI JE BAR TAKO SEBI GOVORILA DOK SE GRČILA POD NJIHOVIM MRSKIM ZAGRLJAJIMA.

DANAS, MEĐUTIM, TAKVIH ZABLUDA NEĆE BITI.

NA TRGU SE VEC
OKUPILA SVETI-
NA... JER PRODA-
JA DEVOJKA IZ
ZAPADNIH ZEMA-
LJA PREDSTAVLJA
POSEBAN DOGA-
ĐAJ NA OVAKO
DALEKOM MESTU...

POHITAJ,
CUCU!

NE BI BI-
LO PRISTO-
JNO PUSTITI
EMIRA DA ČE-
KA, ZAR NE?

AH, MOŽDA BI TO BILO I
DOBRO ZA GOSPODA-
RA! MOŽDA ĆE POSTA-
TI NESTRPLJIVIJI...

...PA ĆEMO
SVI BOLJE
BITI ZA NJU
PLAĆENI!

A TAMO, MED ČETOM MRAČNIH TIGROVA, U
TANKIM CRNIM OKLOPIMA KOJE NIKADA NE
SKIDAJU, SEDI **ABDEL
KAFIR**.

DANAS NEKAKO
VIŠE LIČI NA LE-
ŠINARA NEGO
NA ČO-
VEKA.

A OD ZAMORIJANCA ŠIRKUA NI TRAGA
NI GLASA.

ZNAČI DA
IPAK NIJE NE-
USTRAŠIV.

VREME
JE, BRA-
ĆO SA
GORJA!

NE NAMERA-
VAM TROŠITI
GLAS OPEVA-
JUĆI LEPOTU
JUTROŠNJE
PONUDE...

...KAD TO ISTO MOGU POSTIĆI JED-
NIM JEDNOSTAVNIM POTEZOM!

UTOM, KAD SE IZ
BEZDUŠNE PUBLI-
KE OTE UZDAH
ODUŠEVLJE-
NJA...

...A ABDEL KAFIR GA
PREKINU MAHNUVŠI
RUKOM POKRI-
VENOM RU-
KAVICOM:

U
ŽURBI SAM
OD JUTROS,
TRGOVČE
ROBLJEM.

NUDIM PEDE-
SET TINARA ZA
ŽENTURAČU!

IZRAZITO VELIKO-
DUŠNA PONUDA, O,
EMIRE... I KRAJNJE
VREDNA PRIHVA-
TANJA!

POZIVAM DA
NEKO DĀ VEĆU
PONUDU **PRVI**
PUT...

POZIVAM DA NEKO
DĀ VEĆU PONUDU
DRUGI PUT...

ONDA,
JA...

...A MELANI NAGLO SHVATA ONO ŠTO DO-SAD NIJE NAUČILA:

U ČITAVOJ USKOMEŠANOJ GOMILI SAMO NJIH TROJICA DELUJU STOIČKI NEZAINTERESOVANO ZA OVAJ PREOKRET, KAO I ZA SVE DRUGO:

NEMA TROJKA ISTOVET-NIH STRANACA KOJIMA SE NIKO NE USUDI DA ZABRANI PRISTUP GRADU...

...A ZBUNJENI TRGOVAC ROBLJEM NAJEDNOM POSUMNJA DA ĆE MU GLAVNO BITI DA SAČUVA GLAVU NA RAMENIMA DO PODNEVA.

I ONDA, JOŠ JEDNOM, GLASNIJE OD GRAJE...

MOJA PONUDA,
TRGOVČE ROBLJEM,
SADA GLASI **TRI STO-TINE** TINARA!

TO JE SKORO NEČUVENA PONUDA, MILOSTIVI GOSPODARU, I JA...

ČETIRI STOTINE, ŠTENCU PLAŠLJIVI!

OSETIŠE KOLIKO JE LAKO OVAJ STRA-
NAC NAVEO NIJHOVOG EMIRA DA IZGUBI
STRPLJENJE...

JER, UPRAVO NA OSNO-
VU SLIČNIH DOGADA-
JA, ČOPOR VUKOVA
NEPRESTANO I NEMILO-
SRDNO RASUDUJE O
SVOM VOŽDU!

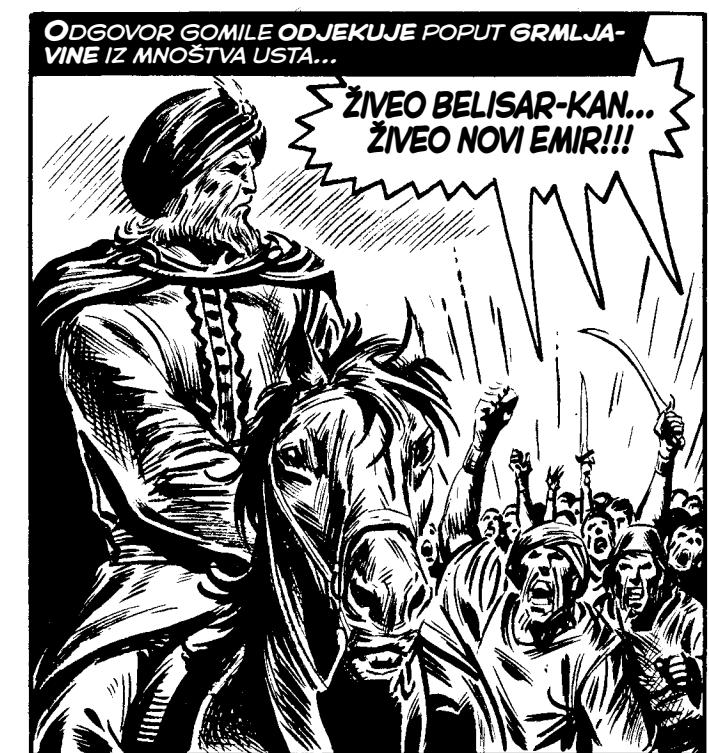
I STOVREMENO, OVAJ MLAZ KRVI PRIDODADE KREŠTAVIM POVICIMA IZ SVETINE ŽUDNUZA UBISTVOM...

ALI TRENUTNO JE RULJA SAMO SLEPO I BEŠNO OBEZGLAVLJENO ČUDOVIŠTE.

I UPRAVO JE KONAN TAJ KOJI TOM ČUDOVIŠTU PODARI GLAVU... KONAN KOJI GOVORI KAO ŠIRKU, ZAMORIJANAC!

DOLE ABDEL KAFIR!

ODGOVOR GOMILE ODJEKUJE POPUT GRMLJAVINE IZ MNOŠTVA USTA...

POTOM SE KONAN OKREĆE PREMA JOŠ UVEK ZAPANJENIM MRAČNIM TIGROVIMA...

POSTROJTE SE, PSI...

...I OTPRATITE SVOG NOVOG GOSPODARA DO NJEGOVE PALATE!

U STRAHU OD NEOBUDZANE VOLJE RULJE, STRAŽARI SVRGNUTOG EMIRA NEVOLJNO KREĆU NAPRED...

...KAD NAJEDNOM KOMEŠANJE PREKIDE TOK DOGAĐAJA:

ALI-ŠAH I ČETRDESET NAORUŽANIH KONJANIKA PROGURAŠE SE KROZ USKOMEŠANU GOMILU...

...A SVI SE SETIŠE KRVAVE ZAVADE ŠTO JE STAJALA IZMEĐU NJEGLA I NJIHOVOG NOVOG EMIRA!

ŠTA SAD, „ŠIRKU“? ŠTA MI IMAŠ REĆI SADA BUDUĆI DA SI ME DOSAD TAKO DOBRO SAVETOVAO.

MIRUJ.

DA NAREDIM SVOJIM LJUDIMA I MRAČNIM TIGROVIMA NAPAD NA ALI-ŠAHU, ILI...?

AKO NAM TO NE USPE, I DALJE ĆEMO MOĆI... SVETOG MI MITRE! KO SI...?

BRAĆO IZ PREBIVALIŠTA! OVAJ „ZAMORIJANAC“ JE VARALICA!

UČINI MI SE DA GA PREPOZNAH IZDALEKA, ALI SADA, KAD MU PRIDOH, SIGURAN SAM!

MOŽDA ĆEMO USPETI DA VARKOM NATERAMO ŠAHU DA NAM SE ZAKUNE NA VERNOST!

NIJE ON NIKAKV ZAMORIJANAC...

IPAK, ČAK I DOK NJEGOVA MRAČNA KRV ŠKROPI KAMENJE NA TRGU, ON PROMUKLO PROGOVORI USRED TIŠINE KOJA NASTADE...

KUNEM SE... BELOVOM BRAĐOM...

ON JE KONAN... VODA PUŠTINJSKIH VUKOVA!!!

SIMERIJANAC UDARCEM MAČEM ISKOŠA OBORI ČOVEKA NAZAD NA TRG, A ŽIVOT MU POČE ISTICATI IZ RASPORENIH VENA...

A ONDA, NAKON ŠTO ODIGRA SVOJU ULOGU... ISPUSTI DUŠU.

**PRVO ŠTO SE SLEDEĆE ZAČUJE PISKAV
JE GLAS ALI-ŠAH:**

**I, S KLETVOM MRTVACA NA USNAMA... SVETINA REAGUJE
SLEPO I TRENTNO, KO ŠTO UČINI I NEŠTO RANIJE...**

VI
DEO

KAD JE SUNCE PALO

KASNIJE ĆU TI PRIPOVEDATI, DEVOJKO, O TOME ŠTA JE POTREBNO DA BI SE PREZIVELO U OVOJ ZEMLJI NOZA!

ZASAD SE SAMO ČVRSTO DRŽI MENE... JER AKO UPADNEŠ U OVU RULJU, IZACI ŽIVA NEĆEŠ!

KIDIŠUĆI POPUT POMAHNITALOG DEMONA, PASTUV SE PROBIJA KROZ MORE LJUDSKOG ŠLJAMA...

MELANI OSEĆA KAKO KOŠČATE ŠAKE POKUŠAVAJU DA IH ŠČEPAJU DOK GRABE... OSEĆA KAKO KOPITA NEUMITNO DROBE SLOMLJENA I ZGRČENA TELA...

OJ, PSETA IZ PREBIVALIŠTA...

A NEUSTRAŠIVI JAHĀC, NEPRESTANO SEKUĆI PUT ULEVO I UDESNO, KRČI GRI-MIZNI PUT...!

OVAKO SE U ZEMLJI ZUAGIRA OPHODIMO PREMA OBİČNIM RAZBOJ-NICIMA!

NAJEDNOM... JEDAN PAR ŠAKA ČVRSTO STEGNU SVUJ PLEN...!

KONANE!

„...I UNUTAR TE HRPE, ZAKLJUČANO U KOVČEŽIĆU, KAO DA JE JEDNAKO SA SVIM TIM SMEĆEM, NALAZI SE... JAJE.“

„ALI MI GA VIDI-MO ONAKVIM KAKVO... STOJ! GLEDAJ!“

„IZGLEDA DA PRONAĐOSMO ONO ZA ČIME TRAGASMO... ALI PREKASNO! JER UPRAVO SADA ONO SE OTVARA I IZ NJEGA KULJA PRAVA MU PRIRODA...“

„...RASTUĆA, ŽELATINSKA MASA KOJA SKAREDNO KIPTI NAPOLJE, HRANEĆI SE SAMIM VAZDUHOM...“

„...HRANEĆI SE I SAMIM KAMENJEM ZIDOVA RIZNICE KOJE RUŠI, KRČEĆI SEBI PUT...“

„...I IZLAZI U HODNIKE, GDE JE ČEKA LJUDSKI ŽIVOT KOJIM MOŽE DA UTOLI SVOJU BESKRAJNU GLAD!“

„NO, LJUDSKI ŽIVOT JOJ NE ZNAČI NIŠTA VIŠE OD KAMENA, ČE-LIKA ILI SAFIRA.“

„SVE JE TO SAMO... ENERGIJA..“

KONAN NE GOVORI NIŠTA, VEĆ SAMO ZAMAHUJE MAČEM, KOJI SE RAZBIJA O NEPOMIČNI STUB!

OVAJ PREVRTLJIVI TURANAC DALEKO JE OPASNJIJI PROTIVNIK NEGO ŠTO KONAN OČEKIVAŠE.

NO, DOK SE PRIMIČE DA SVOG PROTIVNIKA DO-KRAJČI, „ABDEL KAFIR“ I NE SHVATA DA NJEGOV RIVALIMAŠE DRUGI PLAN, ZA SLUČAJ DA NJEGOVA ZAMISAO DA PREOTME VLAST NAD OVIM GRADOM LOPOVA PROPADNE...

KONAN ZNA DA ĆE SVAKA TURANSKA ISPOSTAVA RADO PLATITI SVOJEVRSNU NAGRADU ONOME KO ZAROBI ODMETNIKA PO IMENU NIKOLAV IVON...

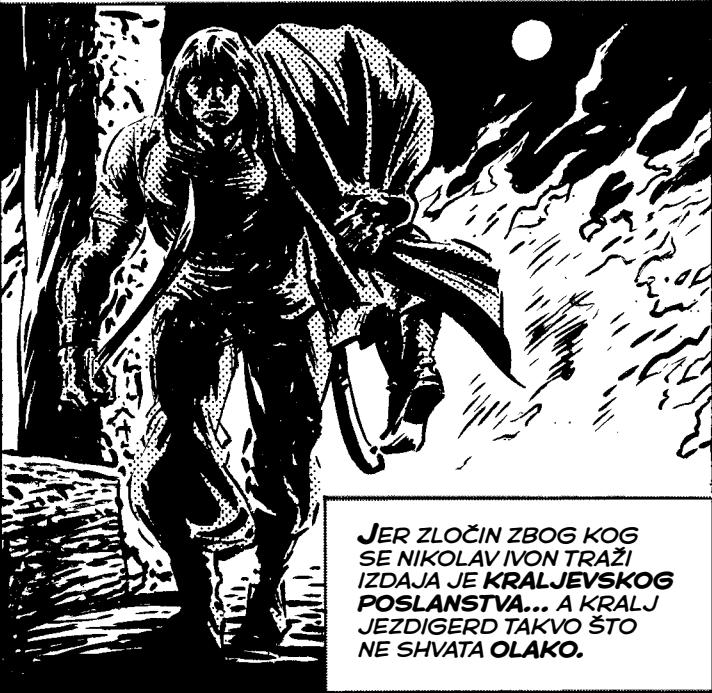

...POSEBNO UKOLIKO GA DOSTAVI DOVOLJNO ŽIVOG DA PRIZNA KO JE, UZ ODREĐENO UBEDI-VANJE.

URRRKK...

IPAK, KONAN NE OČEKUJE PREVELIKU ZAHVALNOST OD TURANCA ZBOG TOGA ŠTO GA JE OSTAVIO U ŽIVOTU.

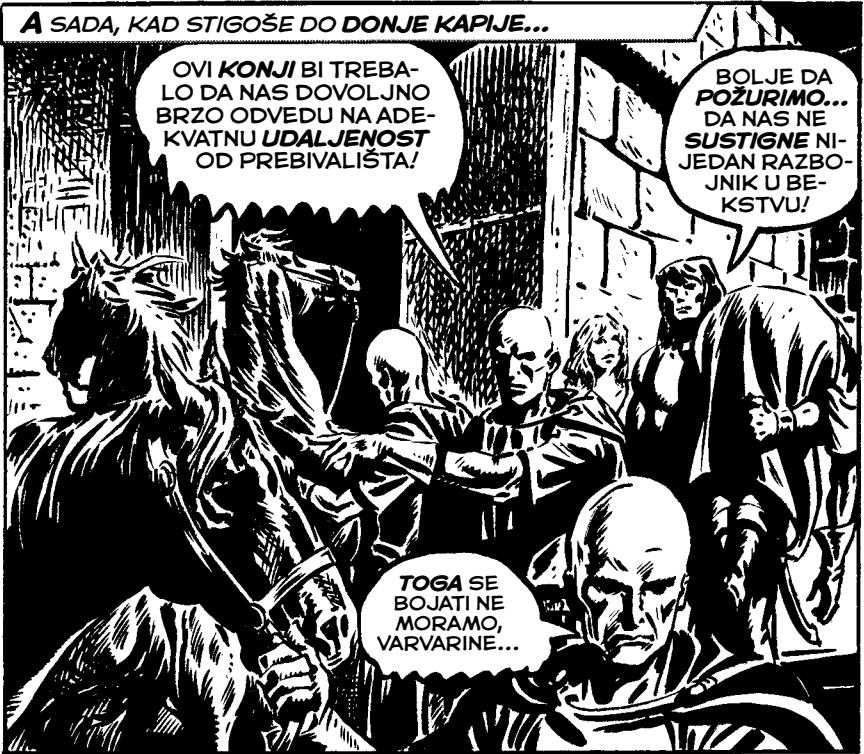

A SADA, KAD STIGOŠE DO DONJE KAPIJE...

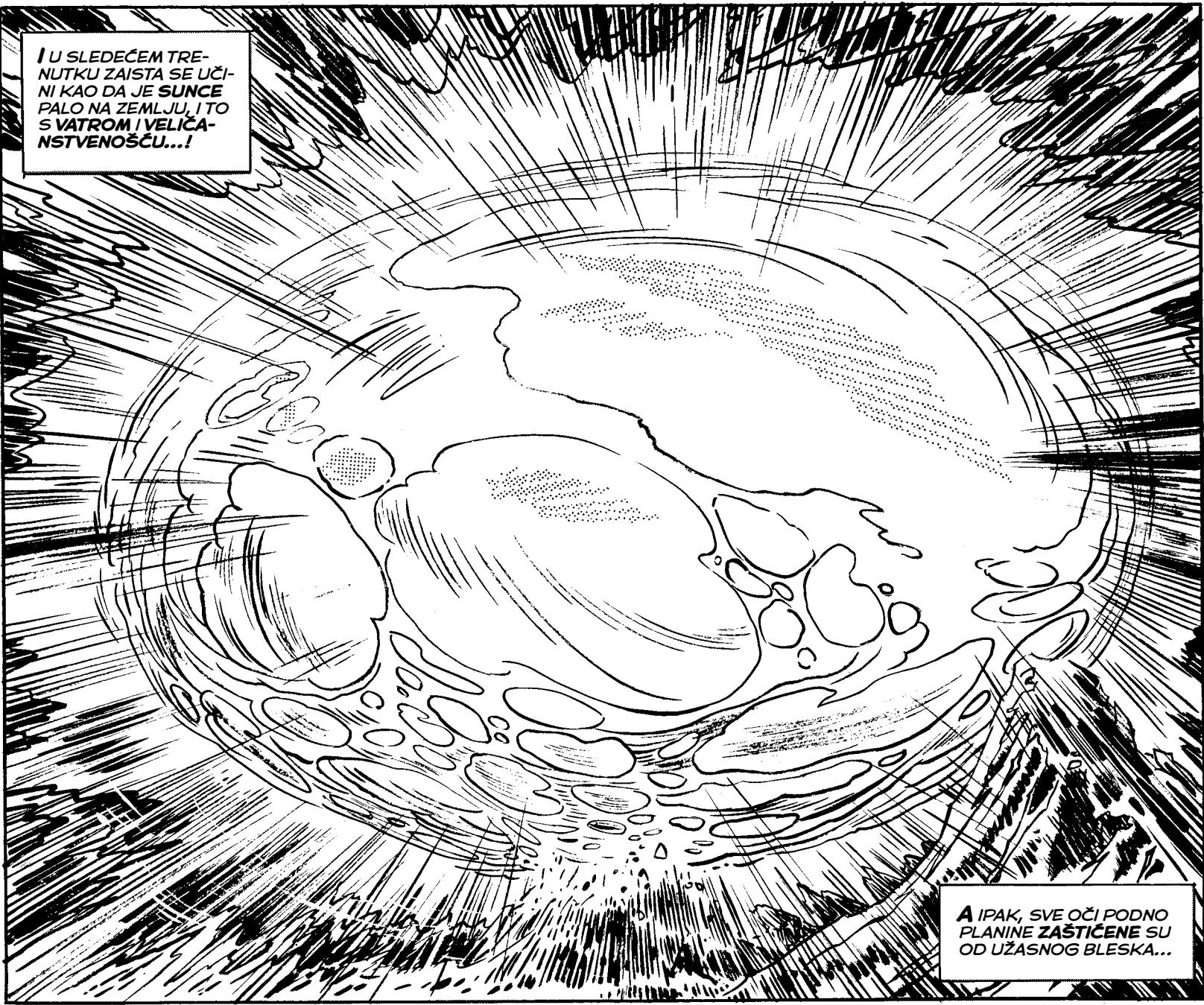
OVI KONJI BI TREBALO DA NAS DOVOLJNO BRZO ODVEDU NA ADEKVATNU UDALJENOST OD PREBIVALIŠTA!

BOLJE DA POZURIROMO... DA NAS NE SUSTIGNE NI-JEDAN RAZBOJNIK U BE-KSTVU!

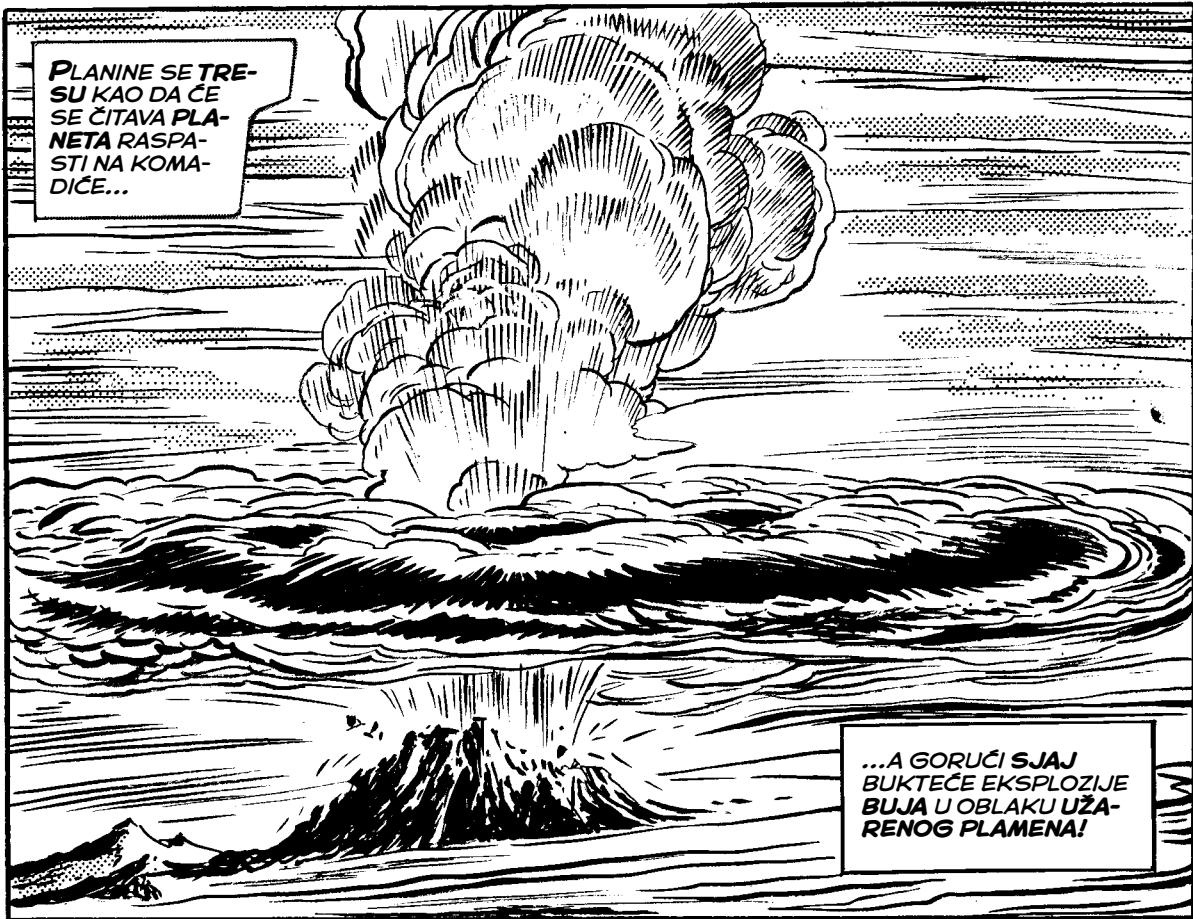
TOGA SE BOJATI NE MORAMO, VARVARINE...

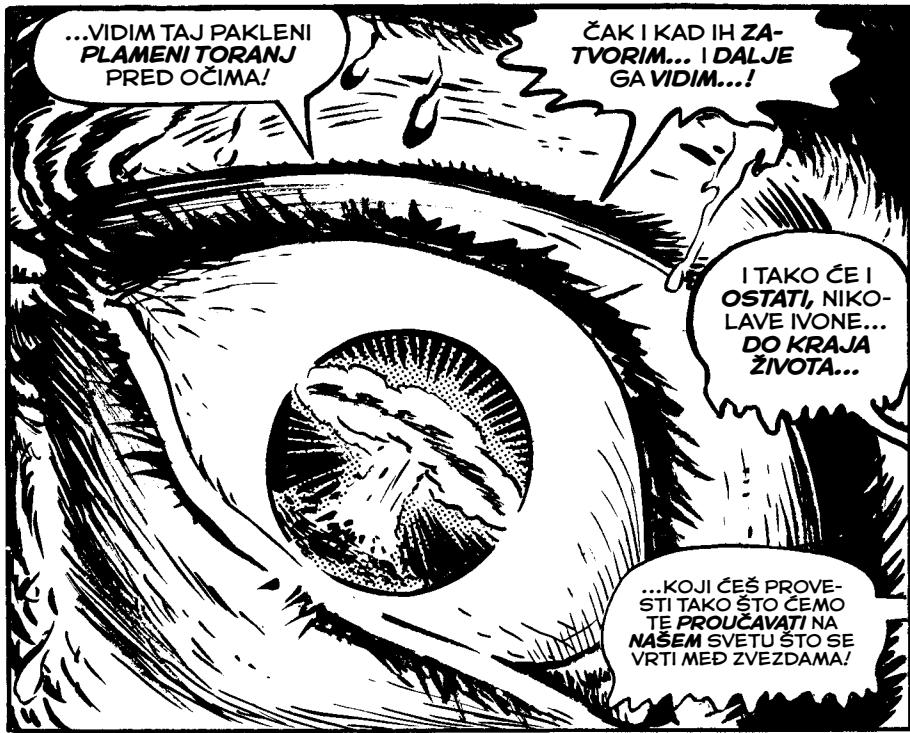

A IPAK, SVE OČI PODNO
PLANINE ZAŠTIĆENE SU
OD UŽASNOG BLESKA...

...A GORUĆI SJAJ
BUKTEĆE EKSPLOZIJE
BUJA U OBLAKU UŽA-
RENOG PLAMENA!

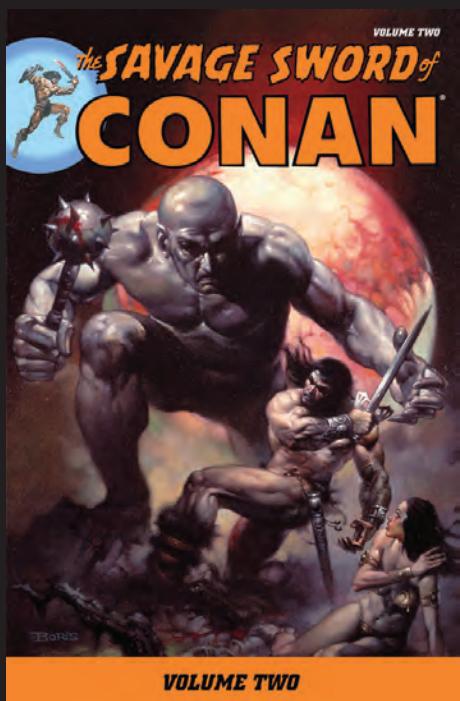

Konanov put kroz strip

Uvoj knjizi objavljujemo vodič o tome gde su sve ove priče objavljene u originalima i reprintima u Americi, kao i da li su i gde objavljene kod nas, u edicijama koje su izlazile u Jugoslaviji i kasnije u zemljama eks-Jugoslavije, kao mali podsetnik za one koji već znaju Varvarina i njegovu izdavačku istoriju, a za one koji se prvi put sreću s njim – osnovni vodič.

Svi stripovi iz naše treće knjige, osim *Pesme smrti Konana Simerijanca* i *Boćice večnosti*, objavljeni su i u *Dark Horse* omnibus izdanju *Savage sword of Conan #2*, koje reprintuje serijal SSOC. *Pesma smrti Konana Simerijanca* i *Boćica večnosti* objavljeni su u omnibusu *Savage sword of Conan #1*.

KONAN

EPIZODA

#0

Pesma smrti Konana Simerijanca

Poema Lina Kartera koju je adaptirao Roj Tomas.
Pored novih priča, Lin Karter je završio i neka dela koja je započeo Robert E. Huard

#1

Boćica večnosti

Prema scenariju Roja Tomasa

#2

Prebivalište prokletih

Roj Tomas je napisao scenario zasnovan na priči
Roberta E. Huarda

#3

Kletva Grimiznog zamka

Roj Tomas je napisao scenario zasnovan na priči
Roberta E. Huarda

#4

Senke u Zambuli

Roj Tomas je napisao scenario zasnovan na priči
Roberta E. Huarda

PRVO IZDANJE

SSOC #8
Oktobar 1975.

SSOC #8
Oktobar 1975.

SSOC #11
April 1976.

SSOC #12
Jun 1976.

Giant Size #14
Septembar 1976.

REPRINTOVANO U AMERICI

Conan Saga #29
Septembar 1989.

Conan Saga #30
Oktobar 1989.

Conan Saga #14
Jun 1988.

Conan Saga #36
Mart 1990.

Conan Saga #17
Septembar 1988.

KOD NAS

Conan Saga #2
Dečje novine
April 1990.

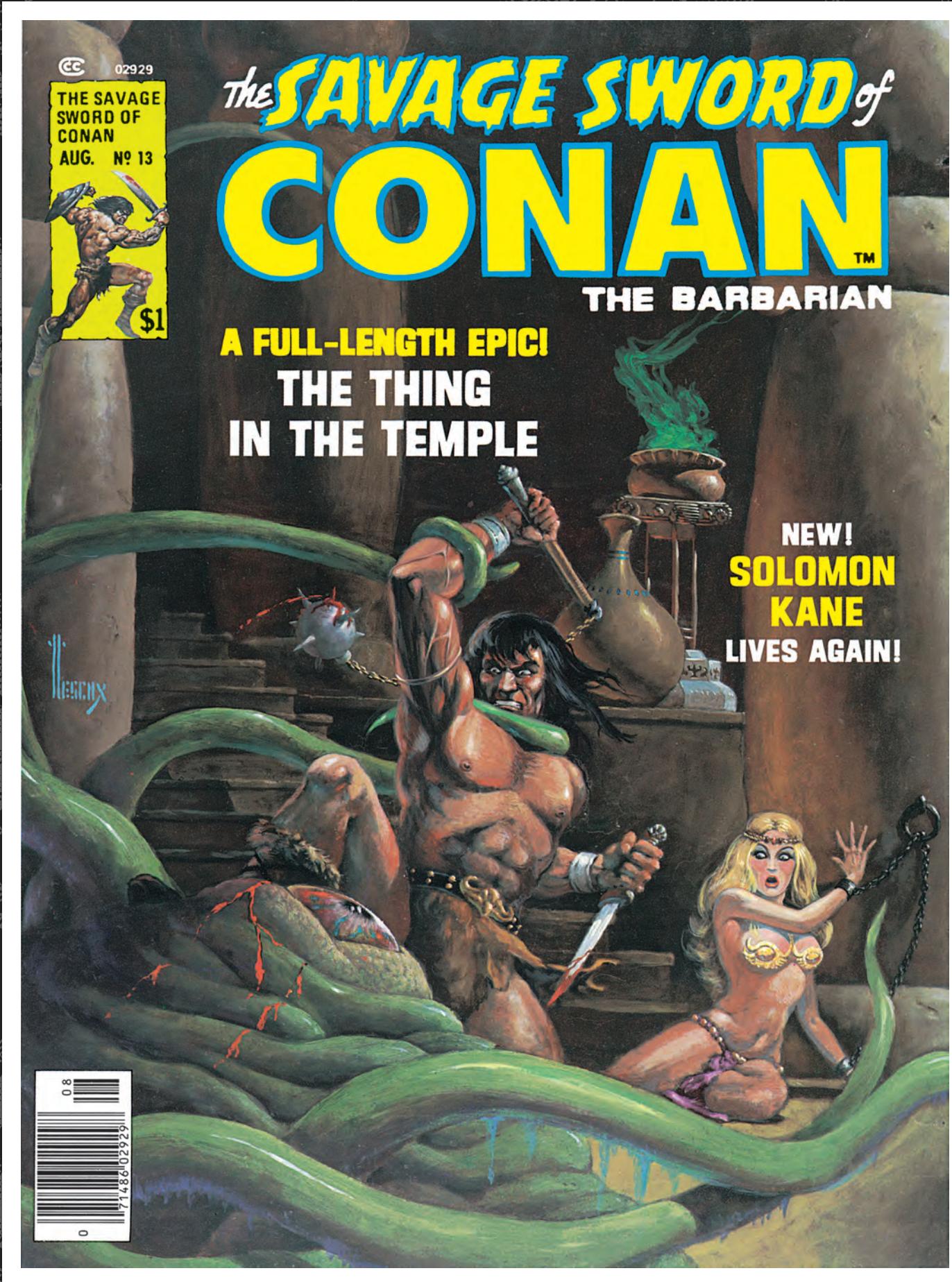

Conan Saga #3
Dečje novine
Maj 1990.

HRVATSKA

Konanov put kroz strip

EPIZODA	PRVO IZDANJE	REPRINTOVANO U AMERICI	KOD NAS	HRVATSKA
#5 Davo u železu Roj Tomas je napisao scenario zasnovan na priči Roberta E. Hauarda	 SSOC #15 Oktobar 1976.	 Conan Saga #46 Januar 1991.		
#6 Ljudi Crnog kruga Prvi deo adaptacije priče <i>Ljudi Crnog kruga</i> Roberta E. Hauarda koju je uradio Roj Tomas	 SSOC #16 Decembar 1976.	 Conan Saga #28 Avgust 1989.		 Conan Saga #1 <i>Dečje novine</i> Mart 1990.
#7 Ka Jimši Drugi deo adaptacije priče <i>Ljudi Crnog kruga</i> Roberta E. Hauarda koju je uradio Roj Tomas	 SSOC #17 Februar 1977.	 Conan Saga #29 Septembar 1989.		 Conan Saga #2 <i>Dečje novine</i> April 1990.
#8 Bitka kod kula Treći deo adaptacije priče <i>Ljudi Crnog kruga</i> Roberta E. Hauarda koju je uradio Roj Tomas	 SSOC #18 April 1977.	 Conan Saga #30 Oktobar 1989.		 Conan Saga #3 <i>Dečje novine</i> Maj 1990.
#9 Osveta u Vendiji Završni deo adaptacije priče <i>Ljudi Crnog kruga</i> Roberta E. Hauarda koju je uradio Roj Tomas	 SSOC #19 Jun 1977.	 Conan Saga #31 Novembar 1989.		 Conan Saga #4 <i>Dečje novine</i> Jun 1990.

Naslovna stranica *Savage sword of Conan* #13, sveske koja reprintuje priču Bogovi Bal-Sagota iz *Conan the Barbarian* #17-18. Pošto je u pitanju epizoda koju smo objavili u koloru u drugoj knjizi naše biblioteke *Konan: Hronike* koja obuhvata epizode serijala *Conan the Barbarian*, odlučili smo da je ne ponavljamo i ovde.

